

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2021-2023

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

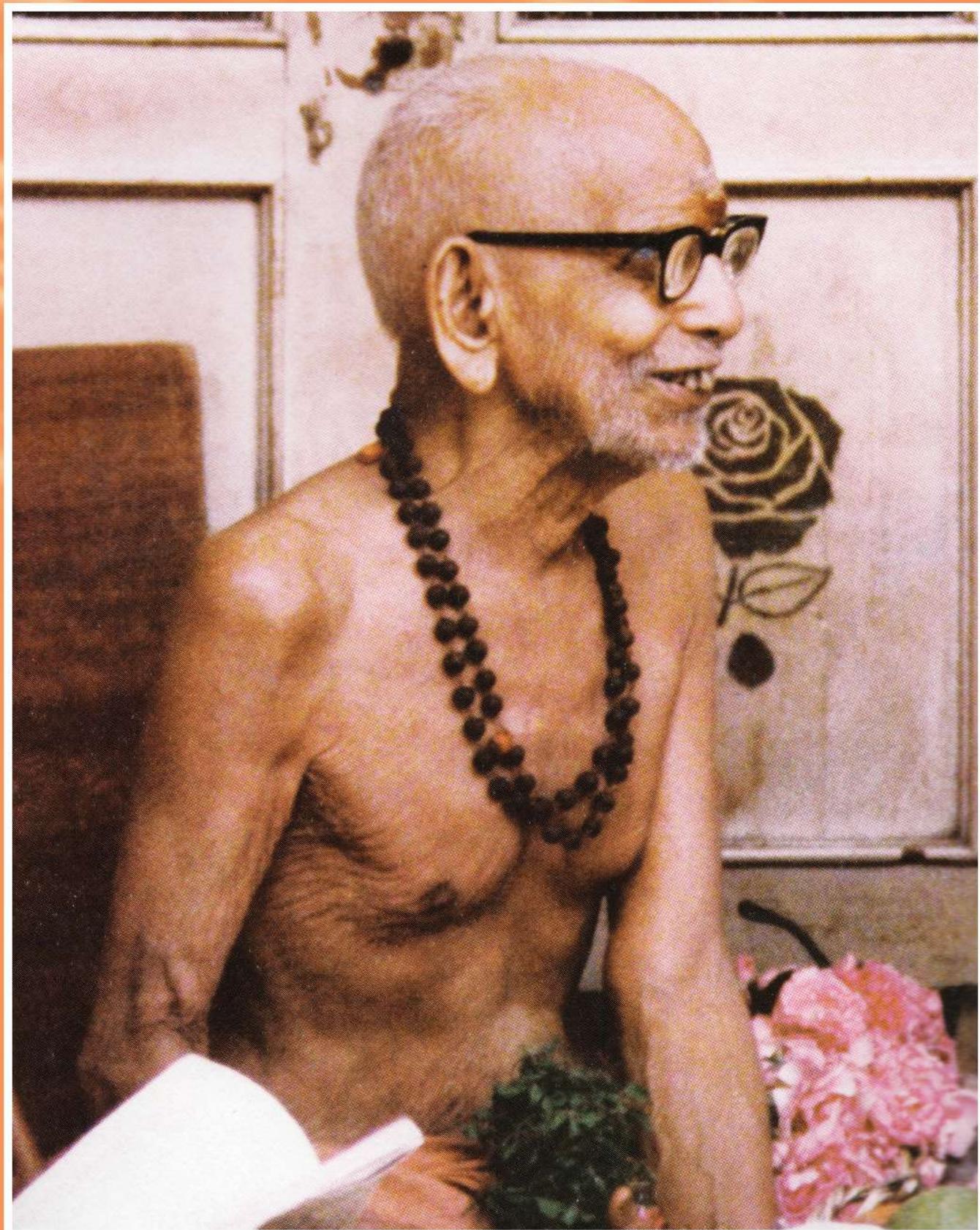
మే 2022

క్రెట - ₹ 10.00

సాయిబాబా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మారపత్రిక

సంపుటి: 40 సంచిక: 01

శ్రీశ్రీశ్రీ చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామి జయంతి (20-5-2022)

పూజ్యులీ అలివేలు మంగమ్మ తల్లి ఆరాధనలోత్సవము తిథుల ప్రకారం మే 24, 2022 న మరియు అంగ్ కాలమాన ప్రకారం జాన్ 3, 2022 న గుమ్మకంపాడు మాతృదేవి దివ్య సన్మిథిలో జరుగును. ఉత్సవాలకు సంబంధించి మరిన్ని వివరములకు శ్రీ పి.రమేష్ గాలని (9440018038), శ్రీ టి.వి.రావుగాలని (9063334964) సంప్రదించగలరు.

ప్రవీత్త మంత్ర గ్రంథాల

పృష్ఠుపూర్వోత్తంగాలేమణి ?

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కి రాల భరద్వాజ

ప్ర పంచంలోని సర్వమత కొందరు వివాహముభవాల నుండి ఉత్సవమయినట్లు చెబుతాయి. “ఖురాన్” మహామృదుగాలికి కల్గిన బివ్యావేశంలో దైవమే ఆయన నోటి ద్వారా మాట్లాడినట్లు చెప్పబడినట్లు పుంబి. తన దేశంలోనూ, సాటి దేశాలలోను విగ్రహారథన, కైస్తువులలోని చిలికలు, తగవులు, మానవులలోని కుచ్ఛితాలు మాచి ఆయనకు ఏవగింపు కలిగి నిర్మిష్టమైన సత్యాన్ని తెలుసుకోడానికి ఈయన హీరాపర్వత గుహలో నెలలు, సంవత్సరాల పర్యంతం ప్రార్థన ధ్యానాలలో కాలం గడిపారు. మొదట ఆయనకు స్వామ్మాలు కలిగాయి. క్రమంగా స్వప్నంలో కన్చించిన ప్రతిభి వాస్తవం కాజొచ్చింది. చివరికొకరోజున పెద్ద వెలుగు ఆయన హృదయంలో నిలిచి, ఆయన ప్రవక్తుయసీ, సూత్రమూర్గాన్ని మానవాళికి బోధించాలనీ

ఆదేశించింది. ఆమాటలు విన్నా ఆయన ఎంతో భయంతో వణుకుతూ ఇల్లు చేరారు. ఆయన భార్య ఖచ్చిజా ‘ఆయన పవిత్రంగా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు గనుక దైవం ఎన్నడూ ఆయననలా వంచించరు’ అని వూరడించింది. చాలా కాలం ఏదో దుష్టశక్తి తననలా తిరుగుబాటుకు కల్గొలానికి ప్రేరేపిస్తోందని తలచారు. ఒకనాడు ఆ వాణి ఆయనను, “పలించు” అని ఆదేశించింది. “నాకు చదువురాదు” అన్నారాయన. భగవంతుడు

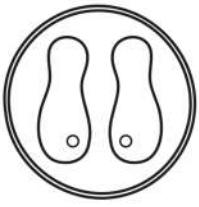
ఆయనకు అద్భుతాతిన చదువుగల సామర్థ్యాన్నిస్తారని వినిపించింది. తర్వాత ఒకసారి ఆ వాణి, “నీవు ప్రవక్తవు. నేను జిబ్రాయిల్ను” అని చెప్పింది. నిరక్షరుడైన మహామృదుల ద్వారా ధారాళంగా ప్రకటమైన ‘ఖురాన్’ లోని వాక్యాలవంటి వాటిని అరబ్బీలో ఆలతేలన పండితులు సైతం ప్రాయలేరట! ఈ అనుభవమే ఇస్లాముకు మూలము.

కైస్తువంలో పాతగ్రంథమంతా

తమ జీవితాలు ధ్యాన తపస్సులలో గడిపిన ప్రవక్తలమూలానే మోసెట్ గాలికి గూడా పర్వతం మీద తేజీరూపంలో దేవుడు దర్శనమిచ్చి పది ధర్మాలు బోధించారు. ఆ దర్శనానంతరం ఆయన ముఖంలో జనులు మాచి భయపడేటంతటి కాంతి ప్రకటమయ్యేదట. ఆయనలో ఎన్నో మహిమలు గూడా ప్రకటమయ్యాయట అలానే క్రీస్తు యొక్క అద్భుత జననము, మహిమలవలన ఆయన మతము ఉత్సవమైంది.

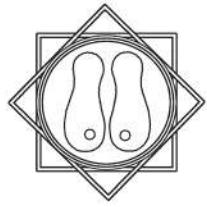
సిద్ధార్థుడు దుఃఖానికి, మరణానికి కారణాన్ని అన్యేషించడానికి రాజ్యాస్త్రాన్ని, చివరకు భార్యజిడ్డులను గూడా విడచి బిక్షువై ఘోర తపస్సులు చేసి చివరకు బోధివ్యక్తం కీంద జ్ఞానోదయమై బుద్ధుడైనాడు. ఆ అనుభవసారమే బోద్ధమతము.

ఇంకా ప్రాచీన యుగాలలో తపస్సులైన మహార్షులకు తపస్సు ఫలితంగా యోగస్థితిలో వేదములు ప్రకటమై వారి ద్వారా వేదాలు

సెంటుబాద్వా

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:40

మే-2022

సంఖిక:01

పరమపూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాలచే స్థాపించబడిన వ్యక్తిక పత్రిక,
మన 'సోయుబాబా'

విషయ సూచిక

01.	పవిత్రమత గ్రంథాల పుట్టుపూర్వీత్తరాలేమిటి?	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	పరిపూజ్య	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	06
03.	చివ్యజనని ఉగాది సందేశము	పూజ్య గురుపత్ని శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	07
04.	సిద్ధియు	శ్రీమతి శ్రీదేవి	10
05.	మాతృదేవి మహాసమాధి	శ్రీమతి త.పద్మావతి	14
06.	వార్తాలాపము	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	16
07.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి కమలా రామచందర్	17
08.	మార్గదర్శి	శ్రీ సూర్యప్రకాష్	19
09.	రాధాకృష్ణ ఆయా	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	21
10.	స్వామికి మొక్కిన మొక్క	తంజావూరు సంతానరామన్	23
11.	ద్వారకామాయి అనుభవమండపము	శ్రీ వి. శేఖరీరావు	25
12.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి సరోజిని	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org
www.saimasterforums.org

శీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిహెచ్. డి

చందు వివరములు

విడి ప్రతి	:	రూ. 10-00
సంవత్సర చంద	:	రూ. 100-00

సాయంత్రిక పత్రికలో వెలువు వ్యోమాలకు, అభిప్రాయాలకు ఆయా రచయితలే బోధ్యము.

వెల్లడైనాయి.

ఈ పవిత్ర ర్థంధాలన్నీ
దివ్యానుభవాలవల్ల ఉత్సవు
మైనాయని విశ్వసించడమేలా?
జప్పటికీ ఇటువంటి అనుభవాలను
పొందిన మహాసీయులు రామకృష్ణ
పరమహంస, రమణ మహర్షుల
వంటివారి అనుభవాలే! 30

డిసెంబరు 1879లో తిరుచ్చుళిలో
జన్మించిన వెంకట్రామన్ తమ 16వ
సం॥లో ఒకరోజున ఆకస్మికంగా
మరణానుభవాన్ని పొందారు.
సహాయానికపోల్న పిలిచే సమయం
లేనందున మరణించడమంటే
ఏమి జరుగుతుందో గమనిస్తూ
పుండిపోయారు. శలీరం

కొయ్యబారడం, గుండె, శ్వాస ఆగడం
గూడగమనించి, “శలీరంమరణించినా
గూడా ఆ విషయాన్ని గుర్తించే
గుర్తింపు వున్నదే!” అని ఆశ్చర్యబోయి,
మరణించేచి శలీరమేననీ, నిజానికి
అది తన మరణం గాదనీ, కేవలం
జనన మరణ రహితమైన ఛైతన్యమేననీ
స్వానుభావంతో ర్ఘాంచారు.
తరువాత ఆయనయత్తం లేకనే
ఆయన అరుణాచలంలో కొన్ని
సంవత్సరాలు దేహాన్ని మరచి
తపస్సులో పుండిపోయారు. తరువాత
నిరక్షరుషైన ఒక సాధువుకు పుస్తకం
చదివి పెట్టాలన్న సంకల్పంతో
ఆయన అతడు తెచ్చుకున్న వేదాంత
ర్థంధాలను చూచారు. సలాగ్గా
తమకు కలిగిన అనుభవాలే వాటిల్లో
వర్ణించబడి పుండడం ఆయననెంతో
ముగ్గుష్ణి చేసింది. వేదాంతపరనము;
సాధన భక్తిలేని వెంకట్రామన్కు
స్వానుభవంతో ఉపనిషత్సత్యం

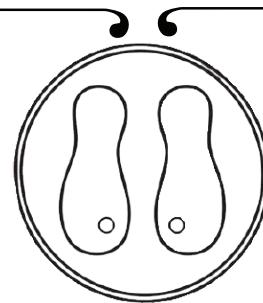
ప్రకటం గావడం ఉపనిషత్తులటువంటి
అనుభవాల ఫలితాలేనని బుజువు
కాలేదూ? ఆయనను దర్శించిన
పాశ్చాత్యులు కూడా, ఆయన సన్మిథిలో
పరమశాంతిని పొందారు. ఆయనను
కీస్తుతో పోల్చారు, జంతువులు సైతం
ఆయన సన్మిథిలో విశేషప్రజ్ఞతో
మెలిగేవి.

పీరి శిష్యులలో మహాపండితుడు,
యోగి అయిన ‘కావ్యకంర’ వాశిష్ఠ
గణపతి యొకరు. ఆయనకు
దైవరాతుడు శిష్యుడున్నారు. ఆయన
యోగస్థితిలో నిమగ్నులై వున్నప్పుడు
ఆయన నోటిపెంట అప్రయత్నముగా
ఎరుకలేకనే వేదమంత్రాలవంటివి
ఖినపచ్చేవి. సాటివారు వాటిని
ప్రాసుకున్నారు. అవి స్వరంలోనూ,
పదజాలంలోనూ, చందస్యులోనూ,
వ్యాకరణంలోనూ, భావగాంభీర్యంలోనూ
వేదమంత్రాలను పోలివుండడం
మన దేశీయవేద పండితులనే గాక,
జర్జస్తీలోని వేద పలశీధకులను
గూడా ఆశ్చర్యచకితులను చేసేవి.
అయితే అవి ఇంతవరకూ మనకు
స్వాంప్రదాయకంగా వచ్చిన
వేదాలలోవికావు! వాటి అర్థం గూడా
దైవరాతులకు ఆయన గురువైన
కావ్యకంరులు వివరించి చెప్పవలసి
వచ్చింది. ఇటీవల భారతీయ
విద్యాభవన్ వారు ‘చందోదర్శనము’
అనుబృహద్ధంథంగా దానిని
ప్రచురించారు. జర్జన్ వేదపండితుల
ప్రశంసలు గూడా తొలిపలుకులలో
ప్రచురించబడ్డాయి.

ఇటువంటి మరొక్కు అనుభవం
: ఇటీపలి వరకు మనమధ్య
‘ఆనందమయి మాత’గా ప్రసిద్ధిచెందిన

అమ్మ బిద్యలేని స్వాంప్రదాయకమైన
గృహిణి. కాని ఆమెకు దివ్యానుభవాలు
అపంతటవే కలిగేవి. ఆమె
అప్రయత్నంగా ధ్యానిమగ్నరాలు
కావడం, అప్పుడామెనోటివెంట
స్వచ్ఛమైన వేదమంత్రాలవంటి
మంత్రాలు సస్వరంగా వెల్లడి
గావడం ఆ సమయంలో
ఆమె వర్షస్ను అలోకించమైన
కాంతితో వెలిగిపోవడమూ
భక్తులనాశ్వర్యపరచేదని ఆమెను కొన్ని
దశాబ్దాలు సేవించిన జ్యోతిష్ చంద్ర రే
'Mother as Revealed to me' అనే
ర్థంథంలో ప్రాశారు.

ఇటువంటి దివ్యానుభవాలు
వివిధ దేశాలలో ఎందరకో కలిగినట్లు
విశియమ్ జేమ్స్ “Varieties of
Religious experiences” అను
ర్థంథంలోనూ, ఎవలిన్ అండల్స్
“Mysticis” అను ర్థంథంలోనూ,
మాడమ్ బ్లూవెట్స్ “Secret Doc-
trine” లోనూ ప్రాశారు. ఇన్ని
దేశకాల మతాలవాలికి ఒకేరకమైన
అద్భుతానుభూతులు కలగడం
ఆధ్యాత్మికానుభూతి నిజమని
చెప్పడానికాధారమని సోమర్చెట్
మామ్ అను ప్రభ్యాత ఆంద్ర రచయిత
అంటారు. ఆల్ఫ్స్ హెక్స్ “Perennial
Philosophy” లో గూడా అదే భావాన్ని
వ్యక్తం చేశారు.●

పరిష్కార

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్సిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న:- "శ్రీపాదవల్లభ దిగంబరా!" అన్ధట్టే భక్తులు "సాయి దిగంబరా" అంటున్నారు.
దిగంబరా అంటున్న నామం ఎవరికి వర్తిస్తుంది? సాయి దిగంబరుడెలా అయ్యాడు?

- సుధామయ, విజయవాడ

జవాబు:- దిగంబరుడంటే, 'ఓక్కులే వస్తాలుగా గలవాడు' అని అర్థము. ఓనికి పామరులు వస్తాలు ధరించివాడు అని అర్థం తీసుకుంటున్నారు. అటి సలిగాదు. పిచ్చివాళ్ళు, తప్పతాగిన వాళ్ళు, పసిపిల్లలూ గూడ వస్తాలు లేకుండా గూడ పుండవచ్చు. కానీ వారిని "విషపులు" అని మాత్రమే అనాలి. వేదాంతములో ఆకాశమే బ్రహ్మము యొక్క స్వాల రూపమని చెప్పబడింది. దానికంటే సూక్ష్మముగా ఉంటుంది దేశ కాల భేదాల కత్తితమై సర్వత్తా, సర్వదా నిండియుండినది బ్రహ్మము. బ్రహ్మము వలె ఆకాశముగూడ సూక్ష్మము, అవికారము, సర్వగతమూ అయి దేనికి అంటనిదై యుంటుంది. కానీ ఆకాశము ప్రజయములో నశించి మరలా సృష్టిరంభములో ఏర్పడుతుంది. బ్రహ్మములాకాదు, అటి శాశ్వతము. అవినారీ. ఆకాశము జడము, బ్రహ్మము చైతన్యము. అందుకే ఆకాశము బ్రహ్మము యొక్క ఆచ్ఛాదనము లేక వస్తుముగా చెప్పబడినది. అందుకే ద్వానములో

శూన్యములో గోచరించే చిదాకాశము అనుభవమవుతుంది దాని కత్తితంగా సాక్షి కేవలమైన ఎరుకగా ఆత్మ బ్రహ్మముంటుంది. కనుక బ్రహ్మనికి ఆకాశమే ఆచ్ఛాదనమని చెప్పబడుతుంది. అట్టి బ్రహ్మమే తానని ఎవడు స్థిరమైన అనుభవంతో తెల్పుకుంటాడో అతడే బ్రహ్మమయి ఉంటాడు. అతని వస్తుము ఆకాశమే అయి ఉంటుంది. ఆస్తితి పొందినవారికి సర్వత్తా బ్రహ్మమే అనుభవమవుతుంది. కనుక వారికి తమను అన్యలు చూస్తారని, అటి ఏప్యమని అనిపించదు. అట్టి బ్రహ్మస్థితి సహజమయిన వారికి కృతిమమైన వస్తుధారణ దుర్భరము అపుతుంది. వస్తుము అజ్ఞానానికి చిహ్నము. అజ్ఞానంవలన తానే దేహమని, యితరులు తననుండి వేరుగా పుంటారని తలచే అజ్ఞానకు మానావమానాలు, శీతోష్ణాలుంటాయి. మనో పికారా లుంటాయి. వాటి నుండి తమను రక్షించుకోడానికి వస్తుధారణ అవసరము అపుతుంది. దానితోబాట్లు అందమైన వస్తాలపట్ల భ్రాంతికూడా

కలుగవచ్చు. మొత్తముమీద వస్తాలు అజ్ఞానానికి చిహ్నము. కానీ భగవంతుడు మానవాకృతిలో అవతరించినప్పుడు భక్తుల మైన వాత్సల్యంతో వాలకర్థమయ్యే స్థాయిలో వాలితో వ్యవహారించడానికి అజ్ఞానమనే వస్తాన్ని దాని ప్రతిరూపమైన నశ్యరమైన దేహాన్ని ధరిస్తాడు. కానీ ఆంతర్యంలో సర్వగతమైన బ్రహ్మమే అయి పుంటాడు. అంటే దిగంబరుడై యుంటాడు! అందుకే శ్రీ పాదవల్లభులు, శ్రీ సాయిబాబాకూడ దిగంబరులే. మహానీయులలో కూడ ఎవరు సామాన్య మానవులతో కలిసి జీవించి, వారిని సన్మార్గానికి ఆకట్టించడానికి దేహం ధరిస్తారో వారు గూడ స్వతపోగా దిగంబరులైనప్పటికీ వస్తాలు ధరిస్తారు. అంతేగాక ఆకాశమువలె బ్రహ్మము గూడ సర్వగతమన్నాము. అటి రెండూ ఎల్లప్పుడూ మనము ఎక్కడ గుల్చిస్తే అక్కడే వున్నాయి. సర్వగతులైన శ్రీ పాదవల్లభులు, శ్రీ సాయి గూడ మనమెప్పుడు ఎక్కడ స్ఫురిస్తే - అంటే

మిగతా 29వ పేజీలో

(మే 2009 సాయంత్రిక మాసపత్రిక నుండి)

దవ్యజ్ఞని ట్రాన్సెండ్ న్యూస్

పూజ్య గురువులై శ్రీ అలివేలు మంగమ్

క్రొత్త సంవత్సరం వచ్చింది.
పాత సంవత్సరానికి వీడోలు
చెబుతూ, క్రొత్త సంవత్సరాన్ని
శుభాలను ప్రసాదించవలసిందిగా
కోరుకుంటూ, ఆశిస్తూ, ఆహ్వానిస్తూ
వేడుకలు జరుపుకుంటున్నాము.

నిజానికి సృష్టిలో ప్రతిధి పాతది
పోయి, కొత్తది రావడం జరుగుతూ
వుంటుంది. అది గడిచిపోవడం
కావచ్చు, నశించిపోవడం కావచ్చు.
ఒక క్షణం పోయి మరొక క్షణం
వస్తూ వుంటుంది. ఇలాగే క్షణాలు,
గంటలు, రోజులు, సంవత్సరాలు,
యుగాలు, మహాయుగాలు, కల్పాలు -
గడిచిపోతూ వుంటాయి. విశ్వంలోని
అనంతమైన గ్రహగోళాలు అన్నీ
ఉద్ఘాటించి అంతరస్తూ వుంటాయి.
అన్నీ మళ్ళీ మళ్ళీ వస్తూ వుంటాయి.
కానీ వచ్చినవే మళ్ళీ రావడం జరుగదు.

ఉదాహరణకు అలాంటి క్షణాలే
మళ్ళీ రావచ్చు, కానీ అదే క్షణం మళ్ళీ
రావడం జరుగదు.

అలాగే మన శరీరంలోనిరంతరం
పాత కణాలు నశించిపోతూ, కొత్తవి
ఉద్ఘాటిస్తూ వుంటాయి. మనలోని
ఆలోచనలు అనుక్షణం వస్తూ పోతూ
ఉంటాయి. ఒకే రకమైన ఆలోచనలు
మళ్ళీ మళ్ళీ రావచ్చగాక, కానీ అని
అంతకు ముందటివి ఎలా అవుతాయి?

అదే విధంగా ప్రపంచంలో
కోటానుకోట్ల జీవరాశులు పుడుతూ,
మరణిస్తూ వుంటాయి. జీవించినపుడు
వాటికి సంభవించే కష్టసుఖాలను
అనుభవిస్తూ వుంటాయి. వాటికి వున్న
పరిమితమైన శక్తి మేరకు కష్టాలను
తప్పించుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ
వుంటాయి. మానవుడు కూడా
అలాగే అనుభవిస్తూ వున్నప్పటికీ
అతని మనస్సుకు ఆలోచించగల

శక్తి వున్నది గనుక సుఖాలను
యింకా కావాలనుకోవడము,
కష్టాలను తొలగించుకోవడానికి
ప్రయత్నించడము చేస్తూ వుంటాడు.
ఉదాహరణకు ఎండ, వాన వస్తే
కబిలే ప్రాణులు వాటినుండి
తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాయి.
కానీ గొడుగులాంటివి తయారు
చేసుకోలేవు. అలా మానవుడు
తన సంకల్పంతో పలస్తితులను
మార్చుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తాడు.
అందుకని తాను చేసిన పనులకు
ఫలితాలను అనుభవిస్తాడు.
ఈ ప్రయత్నం రెండు రకాలు.
ఒకటి - తనతోపాటు అందరూ
సుఖపడాలనుకుని అందలి
శేయస్సుకోసం ప్రయత్నించడము.
రెండు - తనవరకూ మాత్రమే
సుఖపడాలని ప్రయత్నించడము. ఈ
రెండవ రకం ప్రయత్నం వల్ల స్వార్థం

పెలగి ఇతరులకు కష్టానష్టాలు వచ్చే అవకాశం వుంది. కనుక దుష్టర్థపలం చుట్టుకుని మళ్ళీ కష్టాలను అనుభవించవలసి వస్తుంది. దీనికి అంతెక్కడ?

కోట్టానుకోట్ల జీవరాశులలో ఎవరికీ లేని ఈ సుఖలాలను, దాని పలన కలిగే అశాంతి మనిషికి మాత్రమే ఎందుకు కలుగుతున్నాయి? లౌకికమైన, మానసికమైన సమస్యలు కొంతమందికి కారణమైతే, అస్త్రి బాగా వున్నప్పటికీ, అంటే ఏధిధమైన లోటూ లేనప్పటికీ కొంతమందికి ఏదో తెలియని వెలితి, దానివలన అశాంతి కలుగుతున్నాయి. దీనికి గల కారణం ఎప్పటికీ వుండే సుఖము, ఆనందమూ తనకు కావాలని, దానిని పాందాలనే

ఆరాటమేనని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు చెప్పారు. ‘ఒకదాని వెంట మరొకటిగా వచ్చి పడుతున్న ఈ దుఃఖాలను నిపాలించడమేలా?’ అన్నటి ప్రతివారి ముందున్న అతి కీప్పమైన ప్రశ్న అయితే యిటువంటి ప్రశ్న తమకు వచ్చిన కొందరు దానిని గూర్చి తీవ్రంగా ఆలోచించి పరిష్కారం చక్కగా చెప్పారు. ఈ అశాంతి, బాహ్యమైన వాటివల్ల సుఖం వస్తుందనే భాంతితో, అందుకోసం చేసే ప్రయత్నంతో వచ్చేదేనని తేల్చి చెప్పారు. అయితే దీనిని అధిగమించడమేలా? మనం ఏం కోరుకోవాలి? ఏం చేయాలి? - దీనికి గూడా వారే పరిష్కార మార్గం చూపారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి వచ్చిన ప్రశ్న కూడా అదే. వారి

తల్లిగారు, అన్నగాలి అబ్బాయి - మరణించినప్పుడు ఆ దుఃఖాన్ని పోగొట్టుకోవడం కోసం ఆయన పడిన తపన, దానికి పరిష్కారం కోసం ఆయన చేసిన అన్వేషణ - ఇవే మాస్టరుగాలని ఆ దుఃఖం నుండి శాశ్వత ఆనందస్థాయికి చేర్చాయి. అప్పటినుండి ఆయన సచ్చిదానంద పరమానంద స్వరూపులైనారు. ఎటువంటి లౌకిక పరిస్థితులకూ చలించలేదు. సుఖాలకు పాంగలేదు, దుఃఖాలకు కృంగలేదు. ఈ సృష్టిలోని అన్నింటివలనే అంటే సూర్యచంద్ర ర్ఘాగోళాలు వలనే, సకల జీవరాళి (ఒక్క మానవుడు తప్ప) వలనే, ఆయన తన పని తాను చేసుకుపోయారు. ప్రతిదానికి పంచభూతాలే

కారణమైనపుటికీ ఏది జన్మించినా, నిలచినా, నశించినా అవి చలించనట్లే పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కూడ వేటికీ ప్రతిస్పందించక తన కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తిస్తూ పోయారు. పరమాత్మయే తానైనాయనకు చేయవలసినదంటూ ఏమీ లేకపోయినపుటికీ శ్రీకృష్ణుడు చెప్పినట్లు లోకానికి ఆదర్శప్రాయంగా ఆయన జీవించారు.

అదేవిధంగా అనేక మంది మహర్షులు, మహాత్ములు మానవుని అశాంతికి గల కారణాలను వెబికి వాటి పరిష్కారం కోసం తపస్సు చేసి అనేక మార్గాలను మనకు తెలియజేసారు. వాటిలో వేటిని సలగ్గా ఆచలించినా శాశ్వతానందాన్ని మానవుడు పొందవచ్చు.

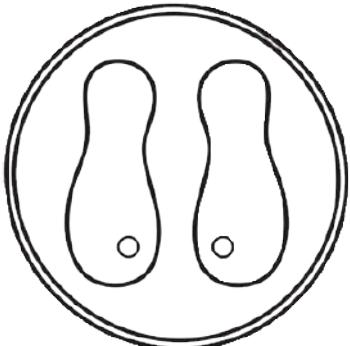
ఆయతే పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు చెప్పినబి ఈ కాలానికి సలపోయిన సులభమైన మార్గం. ఆయననేవారు: “నేనెంతో అన్మేషించి, సంవత్సరాల తరబడి ఆలోచించి తెలుసుకుని అనుభవించిన దానిని మీకు సులభంగా అంచిస్తున్నాను. మీరు అంత కష్టపడాల్సిన అవసరం లేకుండా, ఎంతో తేలికగా, అట్టి ఆనందాన్ని పొందవచ్చు” అని.

ఆయనింకా యిలా చెప్పేవారు: “ఎవరికి వారు స్వధర్మాన్ని ఆచరిస్తూపోతే వారు కోఱన ఆనంద ప్రాప్తి లభస్తుంది. ఎందుకంటే ఆ ధర్మంలోనున్న కీలకమైన, అతి ముఖ్యమైన అంశం ఏమిటంటే - ఇతరుల సంతోషం (క్రైయస్ట) కోసం మాత్రమే కర్తవ్యం నిర్వర్తించడం. అందుపలన ఆనందానికి ముఖ్యకారణమైన

త్యాగం అలవడుతుంది. చివరకు అందరి ఆనందమే తన ఆనందంగా మిగులుతుంది. అలా అందరూ చేసినప్పుడు ప్రతివారూ కోరుకునే లౌకిక సుఖసాఖ్యలు, మానసిక శాంతి లభ్యమవుతాయి. ఆయతే ప్రస్తుత కాలంలో ధర్మం సలగా చెప్పేవారూ లేరు, ఆచలించేవారూ లేరు. గ్రంథాలలో చదువుకున్న విషయాలు ప్రతివ్యక్తికి నిత్యజీవితంలో అనుక్షణమూ వచ్చే సమస్యలకు పరిష్కార మార్గం చూపలేవు. అవి ఎవరికి వారు ఆలోచించుకుని పరిష్కారించుకోవలసిందే. అందుకని ఈ కాలానికి అట్టి ఆనందాన్ని పొందే మార్గం ఒక్కటే - అదే సద్గురువును సేవించడం. అట్టి సమర్థ సద్గురువు సాయినాథుడు. ఆయనను శరణు పొంది ఆయన లీలలను మననం చేసుకుంటూ, ఆయన సూక్తులను ఆచరణలో పెట్టుకోవడమే చేయవలసినబి. ఆయన చెప్పినవస్తు ధర్మానికి ప్రతీకలే. మన సమస్యలను ఆయనకు విస్మించుకుంటే ప్రతి చిన్నదానికి పలుకుతున్నారు, పరిష్కారం చూపిస్తున్నారు. ఇంతకంటే మనకేం కావాలి? ఆయతే ఆయన యిచ్చినబి పుచ్ఛుకుంటూ, ఆయన చెప్పినబి ఆచలించకపోతే మళ్ళీ మొదటికే వస్తుంది సమస్య. ఒకదాని వెంట ఒకటి వచ్చే కోలికలకు అంతుండు. కనుక ఆయన మన కోలికలను ఎందుకు తీరుస్తున్నారో తెలుసుకుని ఆయన చెప్పిన వాటిని ఆచలించడమే మన కర్తవ్యం. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ఆనంద ప్రాప్తికి ఆచలించవలసిన ఎన్నో విషయాలను

అరటిపండు వొలచి నోట్లో పెట్టినట్లు బోధించారు. ఇక మనం చేయవలసినదల్లా ఒక్కటే, దానిని నమిలి ఖుంగి జీల్చించుకోవడం. అంటే శారీరక, మానసిక బలాన్ని పొందడం. అంటే ఆయన చెప్పినవాటిని ఆచలించడం.

గడుస్తున్న ఈ అనంతమైన కాలగతిలో మన జీవిత కాలపరిమితి ఎంత? మన జన్మ ఎటువంటిది? సృష్టిలోని ప్రతిదానికి వలనే ఈ జన్మ గడిచిపోతుంది. మళ్ళీ ఎటువంటి జన్మవస్తుందో! ఒకవేళ మళ్ళీ మానవజన్మ వచ్చినా ఈ పరిస్థితులు, ఇటువంటి సద్గురు సమాగమం మనకు లభ్యమవడం జరుగుతుందా? ఏమో! అందుకని ఈ జన్మను సద్యానియోగపరచుకోవడం ఎలా అనుబంధి ఆలోచించుకుంటూ బాబా చెప్పినవాటికి పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు చెప్పిన విశ్లేషణను అర్థం చేసుకుంటూ, ఆచలించడానికి ప్రయత్నిస్తామని, ఈ సంవత్సరమైనా మనం కోరుకునే ఆనంద ప్రాప్తికి ప్రయత్నం చేస్తామని ఆశిస్తా, అట్టి వివేకవంతమైన బుద్ధిని ప్రసాదించమని పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలని ప్రార్థిస్తున్నాను. •

(గత సంచిక తరువాయి)

సిద్ధయ్య

శేషతి శేర్డెవి

ము స్లిం పెద్దలంతా
ముడుమాల నుండి
బయలుదేలి కంచిమల్లయపల్లి లోని
శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్రస్వామి ఆత్మమం
చేరుకున్నారు. అక్కడ సిద్ధయ్యతో
వారిలా సంభాషించారు.

ముస్లిం పెద్దలు : ఏమి
సిద్ధయ్య! నువ్వొక ముసల్మానువు
జలా హిందూగురువును
ఆశ్చయించవచ్చునా?

సిద్ధయ్య : ఈ మత భేదాలన్నీ
మన మనసులలోనే తప్ప వాస్తవంగా
లేనేలేవు. అయినా అన్ని మతాల
సారాంశం మానవుడు భగవంతుని
తెలుసుకోవాలన్నదే కదా!

ముస్లిం : అన్ని మతాల సారం
ఒకటే అయినపుడు యిక మతం
మారపలసిన అవసరమేముంది?

సిద్ధయ్య : మానవ జీవిత లక్ష్యాన్ని
మతాలన్నీ ఒకే రకంగా నిర్దేశిస్తుండగా
ఏ మతమైనా ముక్కి సాధనకు
అడ్డురావటం అనేది వుండదు.
సాధకుడు ఎవరినైతే ఆత్మయించాడో
ఆ సద్గురువు అతని సంస్కరానికి

తగిన విధంగా ఆత్మబోధ గావించి
ముక్కిమార్గం వైపు నడిపిస్తారు.

ముస్లిం : ఇస్లాం చెప్పినదే సీకు,
మనందలకీ తగిన విధానం లేకుంటే
అల్లా నిన్ను ముసల్మానుగానే ఎందుకు
పుట్టిస్తాడు?

సిద్ధయ్య : ముసల్మానులు,
హిందువులు, క్రైస్తవులు అందరూ ఒక
భగవంతుని జడ్డలే. వివిధ మతాలలోని
వారుగా అనిపిస్తున్న సద్గురువులంతా
ఒకే భగవంతుని స్వరూపాలే. ఈ
సత్యాన్ని గుర్తించని వారు కులాలు,
మతాలు అనే సంకుచిత భావాలలో
కొట్టుమిట్టుడుతుంటారు. నా

గురుదేవులు శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి
ఏ కులము, మతము వారు అన్నటి
నాకు ముఖ్యం కాదు. సకల మతాలు
వారిలోనే వున్నాయి. సకల సృష్టికర్త
వారే. నా మనస్సు వారి పాదాలకు
అంకితమై పోయింది. వారు లేక నేను
జీవించలేను. వారిని విడచి రాలేను.
ఎందుకంటే నా సర్వసం వారే కనుక
అని అంటుంటే సిద్ధయ్య కన్నులు
అత్మపూర్ణతాలైనాయి.

సిద్ధయ్య ఆంతర్యం తెలుసుకున్న
ముస్లిం పెద్దలు. లోగడ అనుకున్న
ప్రకారం సిద్ధయ్య గురించి కడప
నవాబుకు ఫిర్యాదు చేశారు.
ఈ విషయమై సంజాయిషి
యిచ్చుకొనవలసించిగా కడప
నవాబు వద్దనుండి శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర
స్వామివారికి సమన్లు అందాయి.
స్వామివారి తరపున సిద్ధయ్య నవాబు
ఎదుట హోజురైనాడు. నవాబు
ఎదురుగా నిలుచున్న సిద్ధయ్యను
నవాబుకు సలాం చేయవలసించిగా
ఆజ్ఞాపించారు ముస్లిం మతపెద్దలు.
తాను తన గురుదేవులకు మాత్రమే
నమస్కరిస్తాననీ, తన నమస్కారాన్ని
అందుకునే శక్తి శ్రీ స్వామివారికి తప్ప
మరెపలకీ లేదని చెప్పిన సిద్ధయ్యపై
నవాబు కోపిస్తాడు. తన మాటను
సిరూపించదలచిన సిద్ధయ్య ఒక
పెద్ద బండరాతిని తెప్పించి దానికి
నమస్కరించగా ఆ బండరాయి
వెంటనే బ్రద్దలై రెండు ముక్కలుగా
విడిపోతుంది. ఆ దృశ్యాన్ని
చూచిన నవాబు నిర్మాంతపోతాడు.

సౌయమభాబా మాసపత్రిక

శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామిని మహిమాన్యతుడుగా గుర్తించిన నవాబు ఆయనను తన రాజ్యానికి విచ్చేయవలసించిగా సగోరవంగా ఆహ్వానిస్తాడు. ఆ నవాబు ఆహ్వానాన్ని మన్మించి శ్రీ స్వామి కడవ పట్టణానికి వస్తారు.

స్వామి వారిని పరీక్షించదలచిన నవాబు స్వామితో నూనె లేకుండా దీపాలను వెలిగించమంటాడు. తన కమండలంలోని సీటితో దీపాలను వెలిగిస్తారు స్వామి. నవాబు స్వామివారిని సత్కరిస్తూ విందు భోజనంలో మాంసపు ఫలహోరాలను వహిస్తాడు. స్వామి సంకల్పంతో అవస్నీ తీయిని ఫలములుగా మాలిపాశాతాయి. స్వామికి పాదాక్రాంతుడైన నవాబుకు, అచటి ప్రజలకు వారి అభ్యర్థనతో కాలజ్ఞానాన్ని విన్చించి, ధర్మబోధ చేస్తారు శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి.

కాలక్రమేణా స్వామివారి లీలలు దశబిశలా వ్యాపించటంతో సకలజనులు శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి వారిని తమ తమ గ్రామాలకు ఆహ్వానించ సాగారు. స్వామివారు బోధించే ధర్మ ప్రవచనాలు, కాలజ్ఞాన బోధలు ప్రజలను భక్తిమార్గం వైపు ఆకర్షించసాగాయి.

ఒకసారి సంద్యాల నవాబు శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి వారిని తమ రాజ్యంలోని ప్రజలకు ధర్మబోధ గావించవలసించిగా సంద్యాల పట్టణానికి ఆహ్వానిస్తాడు. శిష్యగణంతో స్వామి సంద్యాలకు వెళ్తారు. నవాబు స్వామి మహిమను పరీక్షించదలచి తాను సమర్పించే విందు భోజనం ఆరగించమని

ప్రార్థిస్తాడు. శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి అందుకు అంగీకరిస్తారు. అసంఖ్యాక ప్రజల సమక్షంలో నవాబు ఎత్తేన అన్నపురాశిని పాశయించి, స్వామితో ఆ అన్నమంతా ఒక్క మెతుకు కూడా మిగల్చక ఆరగించమని ప్రార్థిస్తాడు. ఆ కార్యాన్ని తన శిష్యుడైన సిద్ధయ్య చేయగలడని చెప్పగా, సిద్ధయ్య స్వామి వారి అనుర్ఘాంతో అతి కొద్ది సమయంలోనే ఆ అన్నపురాశినంతా ఆరగిస్తాడు. ఆ దృశ్యం చూసిన నవాబు, ప్రజలు బిర్మాంతులైనారు. అందరూ ఆయనకు పాదాక్రాంతులైనారు, ఆ పట్టణంలో శ్రీవీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి కాలజ్ఞానాన్ని వినిపిస్తూ గ్రామ గ్రామాన ధర్మ ప్రబోధం గావిస్తూ ముందుకు సౌగుతారు.

కలికాల ప్రభావం వలన మనుషుల మనసులలో, ప్రవర్తనలో, జీవిత విధానాలలో ఎటువంటి మార్పులు వస్తాయో తెలియజేస్తేదే కాలజ్ఞానం. ధర్మము, దైవభక్తి నశించి మానవ సంబంధాలు అస్త్రవ్యస్తమై, ప్రకృతి సమతోల్యత దెబ్బతిని, భూమండలం అనేక వైపరీత్యాలకు లోను అవుతుందనీ, మానవులు ఎన్నో బాధలకు గులి అవుతారని పోచుటిస్తూ, అటువంటి పరిస్థితులలో మానవులు అప్రమత్తులై జీవించాలని బోధిస్తూ, ధర్మం వైపు నడిచేలా మార్గనిర్దేశం - చేసేదే కాలజ్ఞానం

శ్రీ స్వామివారు సిద్ధయ్యకు ఎన్నో సాధనా విధానాలను బోధించి ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో ముందుకు నడిపించారు. శ్రీ వీరబ్రహ్మంద్ర స్వామి వారికి అసంఖ్యాక శిష్యగణం వున్నారు. వారందలలో అగ్రగణ్యుడుగా

సిద్ధయ్య ఖ్యాతి గాంచాడు. అతని పురోగతిని, పేరు ప్రతిష్టలను ఓర్ధ్వలేని వారెందరో అతనిని ఎన్నో బాధలకు గురిచేసినా, వాటన్నింటినీ ఎదుర్కొని సిద్ధయ్య నిజమైన గురుభక్తునిగా గుర్తింప బడ్డాడు. సిద్ధయ్య ముసల్మాను మతానికి చెంబిన దూదేకుల కులానికి చెంబినవాడు. ప్రాందవ గురువును ఆశ్రయించటంతో అతడు యిరు మతాల వారి నుండి ఎన్నోరకాల విమర్శలను, ఒత్తిళ్ళను, అవమానాలను ఎదుర్కొనవలసి వచ్చించి. కాలాంతరంలో అతడు కుల మత భేదాలను, వైషమ్యాలను, సామాజిక వైషములను అసమానతలను నిరసిస్తూ తద్వారా సర్వజన సౌభాగ్యత్వాన్ని బోధించాడు.

సిద్ధయ్య బోధించిన తత్త్వాలు ప్రజలలో బహుళ ప్రచారంలో వున్నాయి. కుల మతాలను నిరసిస్తూ అతను పాడిన గేయ రూపంలోని ఒక తత్త్వం యిలా వుంది...

ఏ కులమని నను వివరం బడిగిన ఏమని చెప్పుదు లోకులకు లోకులకు పలుగాకులకు దుష్టులకు దుర్మార్గులకు
॥ ఏ కులమని॥

జంటి లోపల యిల్లు కట్టుకుని మంట లోపల రాటం బెట్టుక కంటి లోపల కదురు పెట్టుకుని ముక్కులోపల ఏకు పెట్టుకుని
॥ ఏ కులమని॥

చేతిలో బాక చేతికి తీసుకు నారాయణ అను నరము తీసుకుని

సాయంబాబు మాసపత్రిక

అష్టాక్షరి యను పంచ తీసుకుని
తక్షిను తక్షిమ గుబదెబ గుబ దెబ
వికిన కులమే మాకులము
॥ ఏ కులమని॥

ముట్టున పుట్టించి కులము
ముట్టుంచున పెలిగించి కులము
వికిన కులు ఫీకిన ఫిందెలు
లోకమంత నొక పాపము జేసుక
వికిన కులమే నా కులము
॥ ఏ కులమని॥

ఈ విధంగా తన తత్త్వాల ద్వారా
కుల మత విభేద నిర్మాలనకు, సిద్ధయ్య
కృషి చేశాడు.

మహోత్సులు మానవాళి
శేయస్కు ఒక నిర్మాపమైన
ప్రణాళికతో అవతలంచి, ప్రజలకు
ధర్మాన్ని బోధించి తాము తలపెట్టిన
కార్యం ముగిసిన వెంటనే అవతారం
చాలిస్తారు. శ్రీ ఫీరబ్రహ్మాంద్ర స్వామి
తమ అవతారం చాలించే సమయం
ఆసన్నమవటంతో అందుకు తగిన
సన్మాహాలు చేయనారంభిస్తారు.
అందుకు ఆయన తన నలుగురు
కుమారులను పిలచి, తాను వైశాఖ
శుద్ధ పంచమినాడు జీవసమాధినొంద
బోతున్నామనీ, అందుకు తగిన
ఏర్పాటును చేయవలసించిగా
ఆదేశిస్తారు. కుమారై ఫీర
నారాయణమ్మను ఆశీర్వదించి,
ఆమె కుమారుడినే తన ఫీరానికి
వారసునిగా ప్రకటించవలసించిగా
భార్య గోవిందమ్మను ఆదేశిస్తారు.

స్వామివారు జీవసమాధి
చెందుతున్నారన్న విషయం విని
బాధ పడుతున్న గోవిందమ్మను

ఓదార్థి, తాను నిత్యసత్యుడనని తనకు
మరణం లేదనీ, కనుక తన సమాధి
అనంతరం సుమంగళీ చిహ్నాలైన
మాంగల్యం మొదలైన చిహ్నాలను
ఆమె తోలగించు కొననవసరం లేదని
ఆదేశిస్తారు స్వామి.

సిద్ధయ్యకు	శ్రీ
ఫీరబ్రహ్మాంద్రస్వామితో	గల
అనుబంధం	మాటలలో
చెప్పవీలుకానిది.	స్వామివారి
వియోగాన్ని	అతడు. ఎలా
భలించగలడు?	అందుకేనేమో
స్వామి అతనికి తన జీవసమాధి	గులంచి ముందుగా ఏమాత్రం
వారు అతనిని పిలచి, ఎక్కడైతే తాను	తెలియసీయకపోయి వుండవచ్చు
కాలజ్ఞానరచన చేశారో, ఆబనగానపల్లి	ఆ బాధాకరమైన ఘట్టాన్ని చూచి
పట్టణానికి వెళ్ళి పూజ నిమిత్తం	భలించలేదన్న ఉద్దేశంతోనేమో స్వామి
దేవదారు పుష్పాలను సేకలంచి	వారు అతనిని పిలచి, ఎక్కడైతే తాను
తీసుకొని రాపలసినదిగా ఆదేశిస్తారు.	కాలజ్ఞానరచన చేశారో, ఆబనగానపల్లి
మరుసటి రోజు సూర్యోదయం తర్వాత	పట్టణానికి వెళ్ళి పూజ నిమిత్తం
తొమ్మిబి ఘడియల లోపు పుష్పాలను	దేవదారు పుష్పాలను సేకలంచి
అందజేయాలని చెపుతారు స్వామి.	తీసుకొని రాపలసినదిగా ఆదేశిస్తారు.

నీళీత సమయం వైశాఖ శుద్ధ
పంచమి నాడు శ్రీ ఫీరబ్రహ్మాంద్ర
స్వామి జీవసమాధిలో ప్రవేశించటానికి
సకల ఏర్పాట్లు గావింపబడ్డాయి.
స్వామివారు ప్రజలందరికీ తమ
అంతిమ సందేశం వినిపించి,
సమాధి లోనికి ప్రవేశించటానికి
సంసిద్ధులోతారు. ఆచటి ప్రజల దుఃఖం
వర్షనాతీతం. తమ కోసం అవతలంచి,
ధర్మబోధలతో, కాలజ్ఞాన బోధలతో
తమను మోక్షమార్గాన నడిపించిన
ఆ నడిచే దైవం కనుమరుగైపోతున్న

ఆ తరుణం భక్తుల హృదయాలను
కలచివేస్తుండగా, విభిలేని
పరిస్థితులలో అశ్రుధారలతో ప్రజలంతా
శ్రీ ఫీరబ్రహ్మాంద్ర స్వామివారికి అంతిమ
వీడ్సోలు పలుకుతుండగా స్వామి
సమాధిలో ప్రవేశిస్తారు.

మహాశ్నుతమైన దైవశక్తియే శ్రీ
ఫీరబ్రహ్మాంద్రస్వామిగా అవతలంచగా,
ఆ పాంచబోతిక దేహాన్ని సజీవంగా
నిక్షిప్తం చేసుకున్న ఆ జీవసమాధిని ఆ
సమయంలో జనులంతా బరువెక్కిన
గుండెలతో, ఒక వంక కస్తీటిధారలతో
అభిషేకిస్తూ, మరొకవంక అసంబ్యాక
పుష్పరాశులతో, తెంకాయ, ఫల
నివేదనలతో, ధూప బీపాదులోసగి
పూజించి, కర్మార హరతు లల్చించి
సేవించుకొన్నారు.

క ० ది మ ల య ప ల్ల
పుణ్యభూమిలో సశరీరులై సజీవంగా
సమాధిస్తులై నిలచి, నాటికీ, నేటికి
పిలచిన పలుకుతూ కొలిచిన
వాగు కొంగు బంగారమై భక్తులను
పాలిస్తున్న కరుణామయుడు శ్రీ
ఫీరబ్రహ్మాంద్రస్వామి.

ఒకవైపు సిద్ధయ్య
కంచినుల్లయపల్లెనుండి కాలి నడకన
బయలు దేరుతాడు. అక్కడి నుండి
బనగానపల్లె 120 మైళ్ళ దూరంలో
వుంది. స్వామిని తలమకొని వాగు
మహిమతో బనగానపల్లెలోని
పుష్పాలను సేకలంచి తిలిగి వస్తుండగా
అతనికి స్వామివారు జీవసమాధి
చెందారన్న వార్త తెలుస్తుంది.
పట్టణాని దుఃఖంతో పరుగుపరుగున
కంచినుల్లయపల్లె చేలి స్వామి సమాధి
వద్ద విలపించి విలపించి చివరకు
ఆ దుఃఖభారాన్ని తట్టుకొనలేక

ప్రాణత్యాగానికి సిద్ధమౌతాడు. తన ప్రియశిష్యుని ఆవేదన స్వామికి తెలియకుండా వుంటుందా? సమాధిష్టై ఆశీనులై సిద్ధయ్యకు దర్శనమిచ్చారు శ్రీ వీర బ్రహ్మేష్టంద్రస్వామి.

స్వామి	దర్శనంతో
పులకించిపోయాడు	సిద్ధయ్య.
తమ పాదాలపైబడి	దుఃఖిస్తూ
తమను విడచి ఎందుకు వెళ్ళారనీ,	
తనకింక దిక్కేవరని ప్రశ్నిస్తున్న	
సిద్ధయ్యతో తానెక్కడికీ వెళ్ళలేదని,	
నిత్యసత్యుడనై సమాధి నుండి కూడా	
భక్తులను అనుర్ధపిస్తుంటానని	
సిద్ధయ్యను ఓదాల్చి బీవిస్తారు స్వామి.	
రాజయోగమార్గసాధనలో ముక్తిని	
సాధించమనీ, భవిష్యత్తులో బ్రహ్మ	
మార్గ ప్రచారం చేస్తూ సద్గురుడవై	
ప్రజలను మోక్షమార్గాన నడిపించ	
గలవని ఆశీర్వదించి, తమ గుర్తుగా	
పూజించుకొమ్మని చెపుతూ, తను	
పాదుకలు, యోగదండులు,	
శిఖాముద్భిక, బెత్తుము, జపమాల	
ప్రసాదిస్తారు. గృహస్తాత్మమం	
స్వీకరించి ఉత్తమ గృహస్తగా	
జీవించమని సిద్ధయ్యను ఆదేశిస్తారు	
శ్రీ వీరబ్రహ్మేష్టంద్రస్వామి.	

తాను లేకుండా, తన కేమాత్రం తెలియనీయకుండా జీవసమాధి వెందిన తన గురుదేవుల వియోగంతో ఆత్మహతికి పాల్పడ్డ సిద్ధయ్య స్వామి దర్శనంతో సంతసించి, స్వామి వాలి ఓదార్పుతో, ఆశీస్నులతో వియోగ బాధను మరచిపోతాడు. ఆయన ప్రసాదించిన అత్యంత మహిమాన్వితములయిన ఆ పవిత్ర వస్తువులను భక్తితో స్వీకరిస్తాడు. గురుపత్ని గోవిందమ్మ వద్ద సెలవు

గైకొని కంచిమల్లయపల్లెను వీడి, తన స్వరామహైన ముడుమాలకు తన తల్లిదంతుల వద్దకు చేరుకుంటాడు. గురుదేవుల ఆజ్ఞాపై గృహస్తాత్మమం స్వీకరించి దర్శనమైన గృహస్తజీవితం గడుపుతాడు. రాజయోగావలంబించే సాధన కొనసాగిస్తూ, బ్రహ్మ మత ప్రచారం గావిస్తూ, సద్గురువై అసంఖ్యాక ప్రజలను ఆధ్యాత్మిక మార్గంలో నడిపించాడు సిద్ధయ్య.

సిద్ధయ్య మహిమలు అసంఖ్యాకం. తన తపోబలంబితో భక్తులను కాపాడిన సందర్భాలు ఎన్నో! ఒకసాల పాముకాటుతో చనిపోయిన కుమారుని తెచ్చి సిద్ధయ్య పాదాలపై పడవేసి ఎలాగైనా వానిని బ్రతికించమంటూ వేడుకుంటుంది. ఒక తల్లి. సిద్ధయ్య తన మహిమతో అతనిని బ్రతికిస్తాడు.

ఒక సందర్భంలో సిద్ధయ్య ‘భగవంతుడు లేదు’ అంటూ వితండవాదం చేస్తున్న నాస్తికులతో చర్చలుజరుపుతుంటాడు. ఉన్నట్లుండి, దక్షిణ దిక్కుకు తీలిగి కలన స్వరంతో “ఆగు! వెళ్ల, యిక్కడ నుండి!” అని గట్టిగా కేకలు వేస్తాడు. అలా ఎందుకు అలచారని అడిగిన వాలితో “దక్షిణ దిక్కున వుండే యలమవాలి కొండలపై గడ్డిమేస్తావును మాడి ఆన్నను ఒక కూరమైన పులి చంపబోతుంటే ఆ పులిని తలిమి వేశాను” అన్నాడు సిద్ధయ్య.

జంతలో ఒక ఆవులకాపలి తన ఆవుతో సహా పరుగుపరుగున సిద్ధయ్య వద్దకు వచ్చాడు. తన ఆవు మెడపై పులిపంజా గుర్తులు, రక్తసిక్తమై పున్న గాయాలు చూపిస్తూ, “పులి

ఆవును చంపబోతున్న సమయంలో సిద్ధయ్య ఆక్కడ ప్రత్యక్షమై పులిని వెళ్ళగాట్టి ఆవును కాపాడారు” అని అక్కడి వాలితో చెప్పి సిద్ధయ్యకు నమస్కరించాడు.

ఈ విధంగా ప్రజలకు ఐహిక, ఆధ్యాత్మిక శ్రేయస్సు చేకూరుస్తా వాలి హృదయాలలో దైవంగా కొలువైనిలచిన సిద్ధయ్య తన 71వ సంవత్సరంలో

శివైక్యం చెందారు. 1665వ సం॥లో జస్వించిన సిద్ధయ్య 1736వ సం॥లో ముడుమాల ర్మామంలోనే జీవసమాధి చెందారు.

‘సిద్ధయ్యసాటిలేని గురుభక్తుడు’ అని చెప్పవచ్చు. తన తనువును, మనసును, తన జీవితాన్ని తన గురువైన శ్రీ వీరబ్రహ్మేష్టంద్రస్వామికి అల్పించి, త్రికరణ శుభిగా ఆయనను సేవించి, తలించి, ‘సిద్ధయ్యవంటి శిష్యుడు లేదు’ అని కొనియాడబడిన సిద్ధయ్య ధన్యజీవి.

‘గురువు లేక విధ్య గురుతుగా దొరకదు’ అన్న వేమన సూక్తి ప్రకారం మోక్షమే జీవిత లక్ష్మంగా ఎంచుకున్న సాధకులకు సద్గురువును ఆశ్రయించి, ఆయన మార్గదర్శకత్వంలో సాధన కొనసాగించటం అనివార్యం. తన గురువైన శ్రీవీరబ్రహ్మేష్టంద్రస్వామిని మ నో వా కా క్క యా ల తో సేవించి, తలించిన సిద్ధయ్య మోక్షగాములందరికి ఆదర్శపురుషుడు అనటంలో ఏమాత్రం సందేహం లేదు.

సమాప్తం

మాన్మధేణ మహసమాధి

శ్రీమతి T.హద్దూరు

2021 సంవత్సరం, వైశాఖమాస కృష్ణ పక్ష దశమి, గురువారం రోజున అందరూ ‘అమృగారు’ అని భక్తిప్రపత్తులతో కొలుచుకునే, పిలుచుకునే పూజ్యశ్రీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి తమ జగన్నాటకాన్ని శీలా వినోదంగా ముగించి విశ్వవ్యాపకత్వం చెందారు.

ఆంగ్ర తేచీ ప్రకారం, 2021 జూన్ 3వ తేచీ గురువారం మధ్యాహ్నం గం.1-12ని॥లకు పూజ్యశ్రీ అమృగారు సమాధి చెందిన వార్త దావానలంలాగ అన్ని చోట్లకీ వ్యాపించింది. ఈ హరాత్మలిణామానికి దిగ్రాంతులైన భక్తికోటి శోకసముద్రంలో మునిగి పోయింది. ఏం ఏమైనా, వారి అవతారకార్యంతో ‘ఇది’ నిర్ణయింపబడినది. కనుక, దానికి తల ఒగ్గక తప్పలేదు. తక్షణమే శ్రీ ద్వారక బాబుగారు తరపాత జరగవలసిన విభి విధానాలను అమలుపరచడంలో త్వరిత గతిన నిర్ణయాలను తీసుకుంటూ, జూన్ 3వ తేచీ రాత్రి పూజ్యశ్రీ అమృగారుతో సహా, గురుకుటుంబం కొంత మంది గురుంధువులు కలిసి నాగోలు నించి బయలుదేలి, నాగ్లపతేచి తెల్లివారుతూనే ఒంగోలులోని పూజ్యశ్రీ మాస్టరు గాలి

నివాసానికి చేరుకున్నారు.

ఆ సమయంలో కరోనా ప్రభావం ఎక్కువగానే ఉండటంతో, అందల క్షేమం దృష్ట్యా శ్రీ ద్వారక బాబుగారు, ఎక్కడి వారక్కడే ఉండి పోవలసినదని, జరగబోయే కార్యక్రమం అంతా ప్రత్యుషప్రసారం చేయబడుతుందని ప్రకటన చేపారు. కానీ, ఒంగోలు, ఆ పటిసర పట్టణాల నించి కొంతమంది పూజ్యశ్రీ అమృగారిని, చివలసాల మాడటం కోసం తరలి వచ్చారు. చాలామంది శ్రీ బాబుగారి మాటకు కట్టుబడి పుండిపోయారు.

మధ్యాహ్నం పూజ్యశ్రీ అమృగారికి మంగళ స్నానం చేయింది, నూతన వస్తూలతో అలంకరించి, పూజ్యశ్రీ బాబా, మాస్టరు గార్ద సూచనల మేరకు, ఒంగోలుకు 25 కిలోమీటర్ల దూరంలో వున్న ‘గుమ్మింపాడు’ అనే గ్రామానికి సమీపంలో వున్న ఖాళీ ప్రదేశానికి తీసుకువెళ్ళారు.

చుట్టుపక్కలంతా చిన్న చిన్న పల్లెటూర్లు వున్నా.... ఆ ప్రదేశానికి రెండు కిలోమీటర్ల దూరంతో అటుగాని, ఇటుగాని ఏ ఊర్లు లేవు. చుట్టూ చెట్టుచేమలలో వున్న పూర్తి ఏకాంత ప్రదేశం!

కానీ అక్కడికి చేరేసరికి, ఎన్నో కార్లు, ఇతర వాహనాలు బారులుతీల వున్నాయి. అంటే ఏదో చిన్నపాటి సమాచారాన్ని అందుకుని అక్కడకి అంతమంది చేరారు. అదే covid లేక పోయివుంటే, శ్రీ సాయిలీలామృతం సమాధి ఘట్టంలో చెప్పినట్లు, పూజ్యశ్రీ అమృగారి వాహనం ఆక్కడకి చేరేసరికి ఎంత సమయం పట్టేదో అనిపించింది.

ఆ రోజు పూజ్యశ్రీ అమృగారి దివ్యమంగళ రూపం పూర్ణకళలతో శోభిస్తూ, సాక్షాత్తు లక్ష్మీదేవిలా ప్రకాశించారు. జూన్ 4వ తేచీ సాయంత్రం దాదాపు 6.30 - 7.00 గంటల మధ్య పూజ్యశ్రీ అమృగారు బృందావన ప్రవేశం చేసారు. అదే రోజు నించి, అక్కడ గుడారాలు వేసుకుని కొళ్ళిమంది గురు బంధువులు నివాసాలు ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. జూన్ 5వ తేచీ నుండి, పూజ్యశ్రీ బాబా, మాస్టరు అమృగార్లకు నిత్యపూజ, నివేదన, హోరతులతో కైంకర్యాలు మొదలయ్యాయి. నిత్యాన్నదానం కూడా ప్రారంభించబడింది. సాక్షాత్తు అనుపూర్ణాదేవి కొలువై పుంటే, అన్న ప్రసాదాలకి లోటేమంది మఱ!! నెమ్ముది నెమ్ముబిగా చుట్టుపక్కల

ఊర్ వాళ్ళందరూ ఆ ప్రదేశంలో ఏం జరుగుతోందీ చూడాలుని రాశాగారు. అలా వచ్చిన ప్రతిపారు తిలిగి తిలిగి ‘అమ్మ’ దర్శనానికి వస్తూ, “ఈ అమ్మవారు హైదరాబాదు నించి ఇలా మా మధ్యకి రావడం, మేమందరం చేసుకున్న పుణ్యఫలం, మా అద్భుతం” అంటూ వేనోళ్ళ కొనియాడుతూ అక్కడ. జిలగే అన్ని ఉత్సవాలలోను పాల్గొంటూ మహాదానందాన్ని పాందుతున్నారు. అంతటి ఆనందానికి కారణమేమంటే... అక్కడకి పూజ్యతీ అమ్మగారు వచ్చిన దగ్గర నుండి వర్షాలు బాగా పడ్డాయట. తద్వారా పంటలు బాగా పండాయట. అంతేకాదు, ఎన్నో

అద్భుతమైన అనుభవాలను కూడా ప్రసాదిస్తున్నారట.... “ఈ తల్లి సత్యమైన తల్లి” అంటూ ఎంతో భక్తిపూపత్తులతో వారి ఇంటినించి ఏదో ఒక ప్రసాదం తీసుకుని పూజ్యతీ అమ్మగాలికి నివేదిస్తున్నారు. వారికి పండిన మొదటి పంటని అమ్మగాలికి సమర్పించాకే వారి ఇంట్లో వాడుకుంటున్నారు. అక్కడికి రాగానే మనస్సు ప్రశాంతమవ్వడం కూడా అనుభవమౌతుందని చెబుతున్నారు.

ఒంగోలులోని భక్తులకు, చుట్టూ పక్కల పట్టాల లోని భక్తులకు, అద్భుతమైన అవకాశం లభించింది. అందరూ ఒంగోలులో ‘అయ్యవారి’

దర్శనం చేసుకుని, ఇక్కడకొచ్చి ‘అమ్మగారి’ దర్శనం చేసుకుని వెడుతున్నారు. చుట్టూపక్కల కొంతదూరం వెడితేనే గాని ఏది దొరకని ఆ ప్రదేశంలో పూజ్యతీ అమ్మగాలికి... 3వరోజు, 7వరోజు, 13వరోజు, మాసికపూజ, మండల పూజ ఉత్సవాలాన్ని అందలి సహకారంతో, ఉత్సాహంతో ఎంతో వైభవంగా జిలగాయి. నెమ్ముబిగా ‘కరోనా’ ప్రభావం కూడా తగేనలికి, భక్తులందరూ అమ్మ సన్నిభిని ఆనందంగా దల్చుస్తున్నారు. మాతృదేవి బిష్ణుసన్నిధిలో ఏర్పాట్లు కూడా శరవేగంతో జరుగుతున్నాయి.

మిగతా 24వ పేజీలో

వారాలూప్ ము —

(గత సంచిక తరువాయి)

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారి విరచితమైన వారాలూపమునే యిందుధము గ్రాంథికభాషలో ప్రాయిబడి వుండటం వలన తమకు అర్థంగావడం లేదని చాలామంచి పారకులు అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరిచారు. అందుకని పారకుల అభ్యర్థన మేరకు పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగాల ప్రియపుత్రిక శ్రీమతి అడిదం వేదవతిగారు సరళమైన భాషలో ఈ గ్రంథాన్ని పారకులకు అందజేస్తున్నారు - ఎడిటర్.

తొమ్మిదఱ ప్రసంగము

తరువాతి రిహిన ఉదయం స్నానాదులు పూర్తిచేసుకుని నిత్యానంద స్వామివారి దగ్గర అందరూ కూర్చున్నారు.

త్వంబకభాయి ఇలా ప్రశ్నించాడు "నిన్న రాత్రి మోఘాశా మోఘు కర్మణః మొ॥న వాక్యాల ద్వారా అసుర రాక్షస ప్రకృతులను వివరించారు. ఇక దైవప్రకృతి మిగిలివున్నాయి. దయతో వివరించండి".

నిత్యానంద స్వామివారు శ్రీ ప్రకాశానంద స్వామివారిని వివరించమన్నారు -

స్వా॥ ప్ర॥ :- భగవాన్తో శ్రీకృష్ణుడు ఇలా చెప్పాడు

శ్లో॥ మహాత్మానస్తు మాం పాఠ
దైవీం ప్రకృతిమాత్రితాః ।
భజస్త్వాన్స్తు మనసో జాతిష్వ
భూతాదిమహ్యయమ్ ॥

భావం: 'ఓ అర్ణునా! దైవప్రకృతిని ఆశ్రయించి నన్ను తప్ప అన్యులను తలచని మహోత్సులు నన్ను ప్రతిప్రాణికి కారణంగాను, నాశము లేనివానిగానూ తెలుసుకుని భజిస్తారు.

భగవాన్తో 16వ ఆధ్యాయంలో దైవప్రకృతికి సంబంధించిన 26 గుణాలను మూడు శ్లోకాలలో వివరించాడు.

శ్లో॥ అభయం సత్క్రమసంశ్లోః
జ్ఞానయోగ వ్యవస్థితిః ।
దానం దమత్క యజ్ఞత్
స్వాధ్యాయస్తుప ఆర్థవమ్ ॥

భావం:- అభయము, అంతఃకరణ పరిశుద్ధింగా వుండడము (అంతఃకరణ పాలిశుద్ధయము) జ్ఞానం పట్ల, యోగం పట్ల నిలకడగా వుండడము, దానము, దమము, యజ్ఞము, స్వాధ్యాయము, తపము, సారల్యము.

- సచేషం

మాత్రాదేవ న్యూఎలు

శ్రీమతి కమలా రామచంద్ర

నో గోలు సత్యంగ సభ్యరాలు శ్రీమతి కమలారామచంద్ర పూజ్యీ అమృగాల లీలావైభవాన్ని ఈవిధంగా తెలియజేస్తున్నారు.

మొట్టమొదట మా మరిచిగాలి ద్వారా శ్రీసాయిలీలామృతం గ్రంథం మాకు చేలంది. అది పొరాయణ చేసాక నాకు, మావారికి చాలా ఆనందం కలిగింది. నాకు సాయినాథుడు ముస్లిం ఫకీరు అనే భావన ఉండేబి. మా ఇంట్లో హిందూ సాంప్రదాయం బాగా పాటించేవాళ్ళము. మావారికి మాత్రం బాబా అంటే నమ్మకం ఉండేబి. కానీ మొట్టమొదటటిసారి మేమిద్దరం పూజ్యీ మాస్టరుగారు రాసిన గ్రంథం చదివిన తరువాత ఇంత అద్భుతంగా రచించిన వారికి ఉత్తరం రాయవలసినదే అనిపించి పూజ్యీ మాస్టరుగాలికి మా ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ ఉత్తరం రాశాను. వారు సమాధానం రాశారు. అప్పటినించి ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలు జరుగుతుందేవి.

మావారికి ఆఫీసు పనిమీద మద్రాస్(చెన్నె) వెళ్ళవలసి వచ్చింది. ఆయన వెడుతూ "పూజ్యీ

మాస్టరుగాలిని దల్చించుకుని వద్దాము. నువ్వు వస్తావా?" అని అడిగారు. అప్పటికి విద్యానగర్ బాబా గుడికి మేము కూడా చందాలు వసూలు చేసిపున్నాము. అని పూజ్యీ మాస్టరుగాలికి స్వయంగా అందజేసినట్టు ఉంటుందని నేనూ బయలుదేరాను.

1978వ సంవత్సరం హారీ పండుగరోజు, ఆ పుణ్యదినపతుల దర్శనం మాకు కలిగింది. ఆదంపతులు ఎంతో క్రీతితో పలకలంచారు. పూజ్యీ అమృగారు "మీరేనా ఉత్తరాలు రాస్తారు?" అని అడిగారు. చిన్నాలి వేదమ్మకి పూజ్యీ మాస్టరుగారు నన్ను 'అత్త' అని పరిచయం చేసారు. మొదటి పరిచయంలోనే మాతో అంతటి అనుబంధాన్ని కలుపుకున్న ఆగురుదంపతుల ప్రేమకు ఆనందంతో హృదయం నిండిపోయింది. నేను పూజ్యీ అమృగాలికి పంటలో సహాయం చేయడానికి వెడితే, "మీరు ఏ పసీ చెయ్యెద్దు, పూజ్యీ మాస్టరుగాల దగ్గర కూర్చోండి" అని మొత్తం పంటంతా అమృగారే చేశారు.

హారీ పండుగ పూట, పూజ్యీ అలివేలుమంగమ్మ తల్లి దివ్యహస్తాలతో వండిన మధురాతి మధురమైన ఆప్రసాదం మాకు లభించటం ఎన్ని జన్మల సుకృతమో!!

కాలగమనంలో అనేక సంఘటనలు చోటుచేసుకున్నాయి. తీరని లోటును కలిగించే సంఘటన పూజ్యీ మాస్టరుగాల సమాధి. వ్యధాభిత హృదయంతో వున్న నాకు ఒక స్వస్పుం వచ్చింది. అది ఒక భూగ్రహం. అందులో పూజ్యీ మాస్టరుగారు డెస్కు ముందు కూర్చుని ఏదో రాశుకుంటున్నారు. కళ్ళజోడు పెట్టుకుని వున్నారు. నేను లోపలకి వెళ్లి, పూజ్యీ మాస్టరుగాలికి నమస్కరించి కూర్చున్నాను. అక్కడ మసిబాలిన ఒక లాంతరు వుంది, "ఈ లాంతరు వెలిగించనా?" అని అడిగాను. "మీకు తెలియదమ్మ, నేను వెలిగిస్తాను" అన్నారు. కాస్టేపయ్యక "వాళ్లంతా భోజనాలు చేశారేమో చూడ్దాం పదండమ్మ" అన్నారు. సరేనని పూజ్యీ మాస్టరుగాల వెంటే బయటకి వచ్చాను. అక్కడ మెట్ల పైకి

బాట వుంది. ముందు నేను, వెనుక మాప్సరుగారు వెడుతున్నాము. నేను మనసులో అమృగాలని ఇంతవరకు చూడలేదు అని బాధ పడుతున్నాను (పూజ్యులీ మాప్సరుగారు సమాధి అయ్యాక అప్పటివరకు పూజ్యులీ అమృగాలని చూడలేదు). వెంటనే పూజ్యులీ మాప్సరుగారు "అమృగాలని చూసావా అమృ?" అన్నారు. "లేదండి" అన్నాను. కొంత దూరంలో ఎత్తుగావున్న కొన్ని మెట్లు, తలుపు మూసి పున్న గుమ్మం కనిపించాయి. "అభిగో చూసిరా! అమృగారు అక్కడే వుంటారు" అన్నారు. నేను ఆ మెట్లిక్కుతూ వెనక్క తిలిగి చూసాను. పూజ్యులీ మాప్సరుగారు కనిపించలేదు. నేను బిర్చాంతి చెందాను. "అయ్యా! మాప్సరుగారు వస్తున్నారనుకున్నాను, అమృగారు నన్ను గుర్తుపడతారో లేదో!" అనుకుంటూ తలుపు తోసి లోపలకి వెళ్లాను. అక్కడ పూజ్యులీ అమృగారు పడుకుని పున్నారు. దగ్గరగా కొంతమంచి స్త్రీలు పున్నారు. "అమృగారూ! నమస్కారం" అన్నాను. నన్ను చూడగానే పూజ్యులీ అమృగారు అక్కడ పున్న స్త్రీలతో, "మనవాళ్ళు అనుకున్నవాళ్ళు ఎప్పుడు వచ్చారో చూడండి" అన్నారు కించిత్తు కోపము, ఆప్యాయతలను మేళవించి. నాకింక దుఃఖం ఆగలేదు, "క్షమించండి అప్పటి నా పరిస్థితులవల్ల రాలేక పోయాను" అంటూ బాగా ఏడ్చేసాను. అప్పుడు పూజ్యులీ అమృగారు ఎంతించే ఆత్మియంగా ప్రేమగా మాట్లాడారు. వెంటనే నాకు మెలకువ వచ్చించి. అలా పూజ్యులీ మాప్సరుగారే దగ్గరుండి పూజ్యులీ అమృగాల దగ్గరకి చేర్చారు.

పూజ్యులీ అమృగారు కొంతకాలానికి పైదరూబాదు వచ్చి, చిక్కడపల్లిలో వుండి, 2004లో మేము ఉంటున్న మల్కాజిగిలికి, బిచ్చేసి దాదాపు నాలుగుసంవత్సరాలు వారిసన్నిధి భాగాన్ని ప్రసాదించారు. ఎన్నో అనుర్పహ ఆశీస్తులు ప్రసాదించారు.

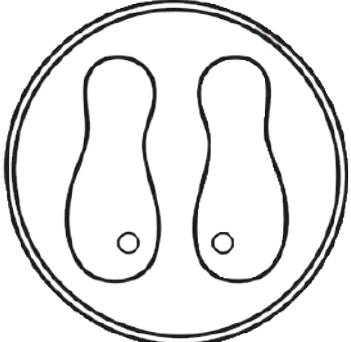
నాకు ఎప్పుడూ శ్రీ గురుచరిత్ర, శ్రీ సాయి బీలామృతం పారాయణ చెయ్యడం అలవాటు. అలాంటిది ఒకసాల శ్రీగురుచరిత్ర ఎన్నిసార్లు మొదలుపెట్టినా ఏదో ఒక ఆటంకం వచ్చేది. ఒకసాల గురుపూర్ణముకు చదువుదామనుకుంటే, అప్పటికి నాలుగు రోజులేవుంది. అప్పుడు మా అమృయి విజయలక్ష్మి ఈ విషయం పూజ్యులీ అమృగాలతో చెప్పింది. "సరే, ఇప్పుడు మొదలుపెట్టి చదవమను" అని అన్నారుట. "గురుపూర్ణము ఇంక నాలుగురోజులే వుంది కదా! చదవలేదేమో అమృగారూ!" అని విజయలక్ష్మి అంటే, "ఎందుకు చదవలేదు? చదువుతుంది" అన్నారుట. అలాగే పూజ్యులీ అమృగాల వాక్పలితం, నాలుగురోజులలో అంటే గురుపూర్ణముకు గురుచరిత్ర పారాయణ పూర్తిచేయగలిగాను. అంతే కాదు, అదేరోజు పూజ అనసంతరం, ధ్యానంలో పూజ్యులీ అమృగారు దగ్గరుంచి ప్రసాదించి నన్ను ధన్యురాలిని చేశారు. ఒకిక్కసాల ఇప్పుడున్న పరిస్థితులని, సమస్యలని, తలచుకుంటే ఒకింత మనసు అందోళనకి గుల అవుతూ ఉంటుంది. అప్పుడు ఆ గురుదేవుని నమ్ముకుని, వాలిపై భారం వెయ్యడం తప్ప

చెయ్యగలిగినదేముంది? అనిపిస్తుంది. ఒకరిఋజు నిద్రకుపక్షమించిన వెంటనే అద్భుతమైన స్వాప్నం! ఒక పెద్ద హోలులో మంచం మీద పూజ్యులీ అమృగారు, తేజోమయ రూపంతో, దరహసు వదనంతో దర్శనం యిచ్చారు. నాతో ఏదో మాట్లాడారు కానీ, గుర్తులేదు. గుండెలమీద చేతులు పెట్టుకుని, "నేను పున్నానుగా, నేను పున్నానుగా" అని నాతో రెట్టించి అన్నారు. వెంటనే నాకు మెలకువ వచ్చేసింది. పూజ్యులీ అమృగారు ఆ విధంగా అభయం ఇచ్చి నా మనసులోనున్న ఆందోళన, అశాంతి పోగొట్టారు.

ఇలా ఎన్నెనో సందర్భాలలో, మమ్మిలిని ఆదుకుంటూ, వారి దర్శన భాషణములతో అనురూపిస్తాన్న పూజ్యులీ అమృగారు నాగోలుకి తరలివెళ్లారు. వారి వెనుకే మేమూ నాగోలు చేరుకున్నాం.

పూజ్యులీ అమృవారి అనుర్పహం ఎప్పటికీ వుండాలని, వారు ఆశించిన బాటలో మా జీవితాలు నడవాలని, ప్రార్థిస్తూ వారి పాదపద్మములకు ప్రణామములల్పిస్తున్నాను.

జై సాయి మాప్సర్!!

మార్గదర్శక

శ్రీ సూర్యప్రకాశ్

(విద్యానగర్ కాలేజీలో లెక్కర్ గా పనిచేసిన వీరు "ఎంతో మేధాసంపన్మలైన మాస్టరుగాలతో నా పూర్వజన్మ పుణ్య ఘలితంగా కలిగిన ఎన్నో సంవత్సరాల సాంగత్యంలో నా జీవితం పునీతమయిందన్న ఆనందాన్ని, నా అదృష్టాన్ని ఏమని వ్యలించగలను?" అంటూ వాలతో గల అనుబంధాన్ని గురు బంధువులతో పంచుకున్నారు.)

నేను 1968వ సంవత్సరంలో విద్యానగర్ లోని ఎన్.జి.కె.ఆర్. కాలేజిలో లెక్కర్ గా చేరాను. మా మేనల్లుడు మాస్టర్ గాలి విద్యార్థి. అతని పల్లనే నేను మాస్టర్ గాలి దగ్గరకు 1972 వ సంవత్సరంలో రావటం జిగించి. ఈ లోపల అంటే 1972 వరకు నేను చాలా పహికంగా బుతికాను.

ఆయన గొప్ప విద్యావేత్త. His arguments are meticulous and nobody can argue with him. ఆయన స్టేట్-మెంట్స్ ని సబ్-స్టాన్ఫ్యూచెట్ చేస్తారు. ఆయన ఐ.ఎ.యన్ పొసయ్యారు. ఇంటర్వ్యూలో వాలని, “కుటుంబ నియంత్రణ అమలు పథకము వై మీ

అజ్ఞప్రాయ మేమటి?” అని అడిగారు. అప్పుడు మాస్టర్ గారు, “ముందుగా ఆ పథకము అమలు పరచటంలో గల కష్టప్పాలని, ఎదురయ్యే యిబ్బందుల గులంచి, పరాజయాల గులంచి చెప్పి ఆ సమస్యలను ఎలా అభిగమించాలో వాటిని మనకనుకూలంగా ఎలా మలచుకోవాలో చెప్పారు. “ఆ కార్యక్రమం అమలు పరచేముందు ప్రజలలో తత్పంబంధమైన సాహిత్యం వ్యక్తి చేసి, వారికి సమర్పమైన అవగాహన కలిగించాలి. ఓనికి కేటాయించబడిన ధనమును దుల్చినియోగ పడకుండా కొంతమంది స్వాపో చేయడానికి వీలులేని విధంగా కార్యక్రమాన్ని అమలు పరచగలిగినట్లయితే ఈ కార్యక్రమం

విజయవంతమై సత్కరితాన్ని యిస్తుంది.” అని విపలించారు. ఎంతటి సమస్యలనైనా కూలంకషంగా ఆలోచించి మంచి సలహాలివ్వా గల మేధావి మాస్టర్ గారు. విద్యానగర్ వచ్చేనాటికే ఆయన సాధనంతా పూర్తి అయినట్లు అన్నించేంది. కాలక్రమేణా ఆయనతో సాహచర్యం పెటిగేకొట్టి ఆయనెంతో మహాశీయడన్నబి సుస్పష్టంగా తెలిసి వచ్చింది. ఆయన రచనలు, భావాలు ఒక క్రమమైన పద్ధతిలో పట్టుకొచ్చారు. సహజంగా ఎవరైనా ముందు దేవుడి దగ్గరకు కాని, గురువు దగ్గరకు కాని లౌకికమైన కోలకలు తీర్చుకునేందుకే వస్తారు. అలాంటివారికి వారు ‘సాయి లీలామృతము’, ‘గురుచలిత్త’ లను

సాయమబాబూ మాసపత్రిక

పారాయణ చేయమని చెప్పారు. అలా వాలికి లౌకికపరమైన కోరికలు తీరి మనస్సుకు స్థాయి చిక్కుతుంది. వీలికి ఒక మార్గము, ద్వేయము చూపిస్తే వాళ్ళే సాయి తత్వానికి పునాదులొతారు. లౌకికపరమైన కోరికలు తీరితే వారు క్రమక్రమంగా స్థిరపడి ఆధ్యాత్మిక వైపుకు తిరుగుతారన్న దృఢమైన నమ్మకమున్న వ్యక్తి ఆయన. వాలిని అర్థం చేసుకోవటము మనకు సాధ్యమయ్యే పని కాదు.

ఆయన రచనలలో ముఖ్యంగా “సాయి ప్రబోధామృతము” చాలా గొప్ప ర్ఘంథము. ఆ ర్ఘంథం వాలి ఆధ్యాత్మిక స్థాయికి చిహ్నం. దాన్ని ఆయన అన్ని మతాల సామరస్యాన్ని పాందుపరచారు. వారు పోర్ట్-ప్లైన్ లో కెళ్ళి అటీతస్థితిలో ప్రాసిన ర్ఘంథమిబి. శంకరుల భాష్యం గులంబి, క్రీస్తు గులంబి, సాయి సాంప్రదాయాన్ని గులంబి బోధ పరచారు. మాస్టర్ గాలి రచనలన్నింటిలోకి కొంచెం కీప్టుతరమనిపించి ఆ మూడు మత సిద్ధాంతాల సారాస్ని అర్థం చేసుకున్న వారే వాలి భావాన్ని అందుకోగలరన్నించే ర్ఘంథమిబి. చబివిన ప్రతిసాల అందులో కొత్త విషయాలు తెలుస్తుంటాయి. నేను చాలా మంచిని అడిగాను. “ఏమండి, మీకు ప్రబోధామృతము అర్థం అయిందా? నేను చాలాసార్లు చబివినా దాన్నిని వివరణను అందుకోలేకపోయాను” అని అడిగితే, “మాకూ అలానే వుందండి. కొంచెం కీప్టుంగానే వుంది” అని చెప్పున్నారు తప్పిస్తే, ఆ ర్ఘంథాన్ని పూర్తిగా అవగాహన చేసుకున్న వారెవరూ

నాకు కన్నించలేదు. ప్రబోధామృతం సాయితత్త్వం యొక్క సారాంశమే!

అందువల్ల మాస్టర్ గాలినే “తెలుగులో మీరు ప్రాసిన సాయినాథ ప్రబోధామృతం ఆంధ్ర దేశానికి పరిమితం కాకూడదు సార్. యావత్తుపంచానికి బీన్ని అందజేయాలి వ్యాపింపచేయాలి” అని ఎన్నోసార్లు కోరాను. “అలాగే.. అలాగే.. చూద్దాం. చూద్దాం” అనేవారు. వాలి రచనలన్నిటినీ దేశమంతటా కాదు, ప్రపంచమంతటా వ్యాప్తి చెందేలా అన్ని భాషులలోకి అనువదించాలి.

గృహాస్తు జీవితాన్ని గడుపుతూ ఆధ్యాత్మికతని ఎలా నిలుపుకోవాలి, ఈ రెండు కార్యక్రమాలని ఎలా మేళవింపు చేసుకొని దైనందిక కార్యక్రమాలని నిర్వహించుకోవాలని ఎంతగానో వివరించి చెప్పేవారు. అప్పుడప్పుడూ ఈ రెంటికి క్లోవ్ వస్తుంది. అలా వచ్చినప్పుడు మనం ప్రతిక్షణం జూర్తుగా డెసిప్స్ తీసుకోవాలి. మనం లౌకికంగా వెళ్లున్నామా? ఆధ్యాత్మికంగా వెళ్లున్నామా? మన యోచనలో ఈ రోజుకు, నిన్నటికి ఎలాంటి మార్పు వచ్చింది? అని బేరిజు వేసుకుంటూ ముందుకు సాగాలి. సాధకులకు, మాస్టర్ గారు ముఖ్యంగా ఏం చెప్పారంటే ఇరవై నాలుగు గంటలు సాయి సాధనలో, సాయి తత్త్వంలో ఎలా జీవితాన్ని చలతార్థం చేసుకోవాలో వివరించేవారు. “కొంతసేపు భజన చేయి, కొంచెం సేపు రచన చేయి, కొంచెం సేపు గేయం పాడు, కొంత సేపు చలత్త పారాయణ చేయి, కొంత సేపు సత్పుంగం చేయి” అని చెప్పేవారు.

ఒకసాల “సాయి చలత్త గాని, గురు చలత్తగాని చేత్తో ప్రాసి, దాన్ని ప్రిండిలో ఎక్కడన్నా వపిలేయ్. అబి ఎంతో మంచి సాధన” అన్నారు. “అలా రోజుా క్రమక్రమంగా చేస్తాంటే మనస్సు బాభా మీద లగ్గం అవడానికి ఎక్కువ అవకాశం వుంటుంది” అన్నారు. నేను, నా భార్య గాణగాపూర్ లో యిలా చేశాం. మాస్టర్గారు చెప్పిన యూ సాధనను మేము ఎక్కువగా చేస్తుంటాము. పారాయణ చేస్తాంటే మనసు గృహకృత్యాల మీద, యింటి మీద, యింకా యింకా అనేక లౌకిక విషయాల మీదకు పోతూంటుంది. ఈ పారాయణ అంతా ఒక ఫిజికల్ ట్రిల్యింగ్ లా అయి యిది తెలిసిందే కదా! అని దాటేస్తుంటాం. అలా కాకుండా మనస్సు బాభా మీద నిలబడాలంటే ముఖ్యంగా బాడీ, మైండ్ అండ్ ఇంటలెక్ట్ ఒకే స్థాయిలో వుండాలంటే ప్రాయటం అన్నది ఒక మంచి మార్గం అన్నది మాకు అనుభవమైంది.

అడవారు గృహకృత్యాలు చేసుకుంటారు. గనుక వాలి సాధన గులంబి అడిగితే, “రోజుా గంటిా, అరగంటిా సాయి నామస్వరణతో జయం చేస్తూ వాటిని నెలకోసాలి పేదలకు దానం చేసినా చెయ్యవచ్చు, లేదా వాటిని వండి బాభాగాలికి నైవేద్యం పెట్టి ఏ గుడి దగ్గరన్నా పంచవచ్చు. ఆడవాలికి అంతకు మించిన సాధనేటి లేదు” అన్నారు.

- సశేషం

రఘువు ఆయా

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ఔ ధ్యాత్మిక సాధనలో ఎన్నో మొలుకువలు తెలిసిన వివేకి రాధాకృష్ణ ఆయా. నిత్యమూ సాయిసన్నిధిలో నివసించే భక్తులకు ఎదురయ్యే ప్రమాదాలు గుర్తించి భక్తులు వాటిని నివారించుకొనే సాధనాలు ఏర్పరచింది. సాయి సంపూర్ణమైన భగవదవతారమైనా, భక్తులతో సామాన్యమానవునిలా మసలుకొనేవారు. అతి పరిచయం వలన భక్తులు వారి దివ్యత్వాన్ని మరచి వారి సన్మిధిని సహించే పరచుకోలేకపోయే ప్రమాదమున్నది. నిజానికి స్థానికులెందరో కాలగతిలో యిట్టి అశ్రద్ధకు లోనై బాబూవద్ద నిత్యమూ సమకూడే డబ్బుపై ఆశతో ఎంతో శీలనంగా ప్రవర్తించారు. అట్టీబి నివారించుకోవాలంబేభక్తులునిత్యమూ సాధ్యమైనంత తరచుగా, సాయి ఎంతటిపారో హృదయపూర్వకంగా స్ఫురించి, ఆయనతో ఆ ప్రకారమే నడచుకోవాలి. అందుకే నిత్యమూ మహావైష్ణవునికి నడించి ఉన్నాడు. అందుకే కృష్ణాశ్రమానికి జిల్లాలోనున్న ప్రమాదమున్నది. ఆయా ఆనాడే మనకంచించినది. లౌకిక తలంపులతోనూ, భావాలతోనూ మలినమైన మన మనస్సులు ఆరతులనుగూడ యాంత్రికంగా చేసే ప్రమాదమున్నది. ఆ సద్గురుమూర్తిని నిత్యమూ అలంకరించి, పూజించడమేక్కటే ఉత్తమమైన పరిష్కారమని తెలిసే, ఆమె భక్తులచేత అలా చేయించింది. అందుకోసం రాజదర్శారులో పుండువలసిన లాంఛనాలు, అలంకారాలూ భక్తులే సాయి సంస్థానానికి సమర్పించేలా చేసింది. ఈ విషయం భాషర్డే డైరీ నుండి ఉదహించిన పుట్టలలో చూడవచ్చు.

నిత్యమూ యిమె నెలకొల్పింది. అదే శిల్పిలోనూ, అన్ని సాయి మందిరాలలోనూ నేటికీ కొనసాగుతున్నది. ఈమెకు కల్పిన ఈ సత్పుంకల్పానికి బాబూగూడ ఆమోదముద్ర వేశారు. అందుకే కృష్ణాశ్రమానికి జిల్లాలోనున్న ఆయన దివ్యమైన ప్రేరణయిచ్చి ఆరతి పాటలు ప్రాయించుకున్నారు. మొదట మేఘునిచిత్తం, తర్వాత బాపూసాహేబ్ జోగీ చేత నిత్యమూ విధిగా ఆరతులు ఆయన జిలిపించేవారు. ఎవరు ఆరతికి హాజరు కాకపోయినా ఆయన ప్రత్యేకించి పోచులించేవారు. మందిబుద్ధులకు అది ఆత్మ ప్రశంసగా తోచవచ్చగాని, నిజానికి శిల్పి ఎవరెందుకొచ్చారో గుర్తుంచుకొని వారబి స్థార్కంచేసుకోవాలని మాత్రమే సాయి భావం. మీనతాయిని ప్రసవవేదననుండి రక్షించడానికి, బాబూ జోగితోపాటు 'ఆరతి సాయిబాబా' అను ఆరతి పాటగూడ ప్రాయించి పంపారు. సాయి తమకు - తమ పట్టానికి భేదం లేదని ఎన్ని నిదర్శనాలిచ్చినా అది

చదివాకగూడా మనకట్టి శ్రద్ధాభక్తులు క్రమంగా సన్నగిల్లే ప్రమాదమున్నది. వీటన్నింటికీ పరిష్కారం రాధాకృష్ణ ఆయా ఆనాడే మనకంచించినది. లౌకిక తలంపులతోనూ, భావాలతోనూ మలినమైన మన మనస్సులు ఆరతులనుగూడ యాంత్రికంగా చేసే ప్రమాదమున్నది. ఆ సద్గురుమూర్తిని నిత్యమూ అలంకరించి, పూజించడమేక్కటే ఉత్తమమైన పరిష్కారమని తెలిసే, ఆమె భక్తులచేత అలా చేయించింది. అందుకోసం రాజదర్శారులో పుండువలసిన లాంఛనాలు, అలంకారాలూ భక్తులే సాయి సంస్థానానికి సమర్పించేలా చేసింది. ఈ విషయం భాషర్డే డైరీ నుండి ఉదహించిన పుట్టలలో చూడవచ్చు. నిజానికి ఆయా శిల్పిలో గడిపినబి మొత్తం తొమ్మిది సం||లు మాత్రమే. కారణం ఆమె తన 35వ యేటనే ఈ లోకయాత్ర విడిచింది. బహుశాసాంశిలేని సద్గురువైన సాయి ఈ జగన్నాటకమిక ఆమె

చూడదలచుకోలేదు కాబోలు! మిగిలిన భక్తులందరూ కలసి 52 సం॥లలో సాధించలేని సాయి సంస్థాన వైభవం ఆమె 9 సం॥లలో సాధించింది.

సద్గురువును కీర్తించి వారి మహిమను లోకానికి వెల్లడి చేయడం గురుసేవలో ముఖ్యమైన అంశమని ‘శ్రీ గురుగీత’ చెప్పినది విశ్వసించి రాధాకృష్ణ ఆయా అలానే చేసేబి. సాటి మానవులు సాధ్యమైనంత సాయి అనురహానికి పాత్రులై నుఖశాంతులు పొందాలని ఆమె ఆశించింది. ఇలా చేస్తున్న నానాసాహాబ్ చందోర్జ్, దాసగణ, కాకా బీళ్లిత్ లను ఆమె ఎంతగానో ప్రశంసించి ప్రోత్సహించేబి. అలా చేయమని శ్రీ సాయి శరణానందులను, రేగేను గూడ ప్రోత్సహిస్తుండేబి. ఇట్టి ప్రయత్నాల వలన అప్పుడప్పుడు భక్తులు కొన్ని సమస్యలు ఎదుర్కొనవలసి వచ్చేబి.

అవస్తే:

ఒకసాి గ్యాలియర్ లో జడ్డిగా లిఫ్టీరయిన పి.ఆర్. అవస్తేను శిలిడ్కి తీసుకురమ్మని రేగేతో ఆమె చెప్పింది. అవస్తే ఆధ్యాత్మిక చింతన గలవాడేగాని శాస్త్ర వాక్యాలకు సంకుచితమైన అర్థాలు ఊహించుకొని స్వాబుభూతో తన పురీగతికి తానే అవరోధాలు కల్పించుకున్నాడు. ఈ

సందర్భంలో యతడి గులించి కొంతవరకు పూర్వాపరాలు తెలుసుకొనడం అవసరం.

పూణేకు చెంబిన పురుషోత్తం.ఆర్.అవస్తే (జననం 1870) సుమారు రెండు దశాబ్దాలు సత్పురుష సాంగత్యం పాందాడు. ప్రభుతోద్యోగియైన యశ్వంతరావ్ భాస్కర ఉరఫ్ దేవ్ మామ్మేదార్ (సత్తారా) ఆను సత్పురుషుని తన 6వ సంవత్సరంనుండే ఆయన దళించేవాడు. ఉదాహరణకు: ఒకసాి ఉదారుడైన దేవ్ మామ్మేదార్ ఒక పేదవాని విషాహానికి ప్రభుత్వానిధి నుండి ధనసహాయం చేసాడు. సమయానికి తనవద్ద పైకం లేకపోవడంతో తన పైకం అందగానే ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయవచ్చని తలచి అతడు చేసాడు, కానీ గిట్టిని వాళ్ళ ఫిర్యాదు చేయడంతో ఒకనాడు దేవ్ మామ్మేదార్ తనయింట పూజలో వుండగా జిల్లా కలెక్టరు అకస్మాత్తుగా ఆఫీసుకొచ్చి తనిభి చేసాడు. దైవాలపలన ప్రభుత్వ ఖజానాలో ఎట్టి కొరవా కన్నించలేదు. సుమారు 20 సం॥వరకూ తరచుగా అవస్తే యాయను దళిష్టున్నా ఆ తర్వాత విద్యాలి దశలో అతని విశ్వాసం సడిలింది. ఒకరోజు అకస్మాత్తుగా భగవద్గీత చబివాక అతనిలో తీవ్రమైన భగవదన్వేషణ ప్రారంభమైంది. ఒకనాడు అతని మేనమామ ఆ కాలంలో జీవిస్తున్న మహోత్సుల గులించి చెప్పాక, దానికితోడు 1906లో మహోత్సుల చలతలు శర్దగా చబివాక శీ దోండి మహారాజ్ (పలూన్)ను దళించాడు. అవస్తే దాలలో భగవద్గీత (శ్లో. 4-34) మహోత్సులు ఆత్మ సౌక్షమ్యాత్మారం ప్రసాదించగలరని చబివి ఆ సిద్ధపురుషుని పరీక్షించదలచాడు. కానీ పలూన్ లో ఒక ఆలయం వెలుపల కూర్చునివున్న దీండి మహారాజ్ ను చూడగానే ఆయన శూద్రుడని తలచి ఆయనకు నమస్కరించలేదు. అతనిని ఆలయంలోకి వెళ్ళమని ఆయన గట్టించారు. ఇంతా చూస్తే ఆలయంలో పూజింపబడుతున్నది వారి పటమే! అయినా అవస్తే ఆయనను ఆశ్రయించ లేకపోయాడుగాని, “స్వామి, మీకంతటి బిష్టశక్తి యేలా వచ్చింది?” అని మాత్రం అడిగాడు. ఆయన “రామ్, రామ్, రాజారామ్, సీతారామ్ అని స్ఫురిస్తాండు, సర్వమూ సిద్ధిస్తుంది” అని చెప్పి, తాము ఎవలికి గురువు కాదల్చలేదని చెప్పి ఆశీర్వించి పంపారు.

- సచేషం

న్యూవిక్ మీక్జెన్ మీక్జె

తంజావూరు సంతానరామన్

ఒ కసాల నా భార్యకు తీవ్రమైన ఆరోగ్య సమస్య వచ్చింది. వైద్యులు వెంటనే ఒక పెద్ద శస్త్రచికిత్స చేయాలి అన్నారు. తిరుచ్చిలోని ఒక ప్రముఖ ఆసుపత్రిలో తనని చేర్చాను. మరుసటిరోజు శస్త్రచికిత్స చేయాలని నిర్ణయించారు. ఆసుపత్రిలో నేను, నా భార్య మాత్రమే ఉన్నాము. ఆమెను శస్త్రచికిత్సకు తీసుకునివెళ్లారు. బాధతో, ఆందోళనతో మనస్సు కక్కాబికలమైపోయింది. మా ఇంటి దైవమైన ఏడుకొండలస్వామిని ప్రార్థించాను. కానీ మనస్సు కుదురుగా ఉండడంలేదు. హతాత్మగా కంచి పరమాచార్య చంద్రశేఖరేంద్ర సరస్వతి స్వామివారు గుర్తుకొచ్చారు. స్వామివారే తనని కాపాడాలని, శస్త్రచికిత్స విజయవంతమైన తరువాత ఇద్దరమూ వచ్చి ₹1,008/- కానుకగా సమిల్చిస్తామని ప్రార్థించాను. ఒకటిన్నరగంట తరువాత శస్త్రచికిత్స ముగియగానే సాధారణ వార్డుకు మార్చారు.

“మేము ఏదేదో అనుకున్నాము కానీ, ప్రాణానికి ఏమాత్రం ప్రమాదం

లేదు. శస్త్రచికిత్స విజయవంతమైంది” అని వైద్యులు నాతో చెప్పారు. వెంటనే నేను ఏడుకొండలవాడికి, పరమాచార్య స్వామివాలకి మనస్సులోనే సాష్టాంగం చేశాను. మూడు రోజుల తరువాత ఆసుపత్రి నుండి ఇంటికి వచ్చాము.

తరువాత గోకులాప్సమి పండగ వచ్చింది. మనం కాంచీపురం వెళ్లి, అక్కడి సేవకులకి మురుకులు, వెన్న గుళ్ళ ఇళ్ళ, స్వామివాలని దల్చించుకుండామని నా భార్యకు చెప్పాను. అన్నిటినీ తీసుకుని శివాస్తానం చేరుకున్నాము. ఉదయం దర్శనం తరువాత ఏడుగంటలకి అనుష్టానానికి కూర్చున్నారు స్వామివారు. స్వామివారు అనుష్టానం కోసం శివాస్తానంలో ఒక పాకలోకి వెళ్డడం మేము బయటినుండే చూశాము. నా విన్నపాన్ని స్వామివాలకి ఎలా తెలియజేయలోనాకు పాలుపోలేదు. అక్కడే ఉన్న ఒక సేవకుడిని పిలిచాను.

“స్వామివాలకి చెప్పాలంటే నాకు సిగ్గుగా ఉంది. నేను స్వామివాలకి కానుక మొక్కుకున్నాను. నా

భార్యను కాపాడారు. నేను కానుకను సమిల్చించాలి; ఎలా చెయ్యాలో నాకు తెలియదు. మంచి సమయం చూసుకుని నువ్వు స్వామివాలతో చెప్పి వారి ఆదేశాన్ని నాకు తెలుపు” అని చెప్పాను.

స్వామివాల అనుష్టానం పూర్తవగానే, ఆ సేవకుడు గట్టిగా, “తంజావూరు సంతానం వచ్చాడు. స్వామివాలకి విజ్ఞాపన చెయ్యడానికి సిగ్గు పడుతున్నాడు. అతని భార్యకు పెద్ద శస్త్రచికిత్స జిలగిందని చెప్పాడు. ఆ సమయంలో ఆమెను కాపాడమని స్వామివాలకి కానుక మొక్కుకున్నాడు. దంపతులిరువురూ బయట నించున్నారు” అని చెప్పాడు.

మహాస్వామి వారు నవ్వుతూ, ఛాతీని ముట్టుకుని “నాకు మొక్కుకున్నాడా? ఎంత మొత్తమో అడుగు?” అన్నారు. “₹1,008/- కానుక మొక్కుకున్నాను” అని చెప్పాను.

“ఆ ధనం తీసుకునివచ్చాడేమో అడుగు?”
“వెంట తెచ్చాను”

ఈ సంఖారణ అంతా విని నా భార్య నావైపు అయోమయంగా చూసింది. నా మొక్క గులించి ఆమెకు తెలియదు.

మేము అక్కడ ఉంచిన పళ్ళు, టెంకాయలు మరియు ఇతర పదార్థాలను రెండు పెద్ద పెద్ద పళ్ళాలలో సర్దమని చెప్పారు స్వామివారు. “ఇక్కడ బుగ్గేద పారాయణం చేసే శాస్త్రిగారిని పిలవండి” అని ఆదేరించారు. శాస్త్రిగారు రాగానే, మమ్మల్ని జంటగా నిలబడి ₹504/- ఒక పళ్ళంలో ఉంచి ఆ శాస్త్రిగారికిచ్చి నమస్కరించమన్నారు.

శ్రీమద్భాగవతం పారాయణం పూర్తిచేసిన మరొక శాస్త్రిగారిని పిలిపించి, మరొక పళ్ళంలో ₹504/-. ఉంచి ఆ శాస్త్రిగారికిచ్చి నమస్కరించమన్నారు.

తరువాత మందహసంతో, అక్కడన్నవాలికి వినబడేటట్లుగా “ఇది విన్నారా! ఇతను చెబుతున్నాడు ఇతని భార్యకు ఒక పెద్ద శస్త్రచికిత్స జరిగింది. అందుకోసమని నాకు మొక్కకుని ₹1,008/- కానుకగా నాకు సమర్పించడానికి తెచ్చాడు. అందరూ దేవునికి, దేవాలయానికి మొక్క చెల్లిస్తారు. చూడండి ఇతను నాకు మొక్కకున్నాడంట!” అని గట్టిగా నవ్వగానే, అక్కడనవారందరూ స్వామివాలితో శృతి కలిపారు.

స్వామివారు మాకు పూర్జ అనురహస్యాన్ని ఇచ్చి, “వెళ్లిరండి” అని ఆశీర్పించారు. ఎప్పటికీ నా కళ్ళెదుటన ఉండే ఒక అపురూపమైన సంఘటన యిది.●

మాతృదేవి మహాసమాధి

15వ హజ్ తరువాయి

గుడారాలు పోయి, గృహాలు వచ్చాయి. బిద్యుత్తు, నీటి సౌకర్యాలు ఏర్పడ్డాయి. పూజ్యాల్మీ అమృగారి సమాధి పాలరాతి కట్టబడి జరిగింది. అక్కిబర్ నెలలో పూజ్యాల్మీ మాప్సరు గాలి జయంతి నించి, వేరే ప్రదేశాలలో ఉన్న గురుబందువులు కొంతమంది చోప్పున వచ్చి సన్నిధిలో కొద్ది రీజులుండి నిత్యసేవలు చేసుకునే భాగ్యం కూడా కల్పించబడింది. మొన్న జరిగిన March 6 గురు దంపతుల దివ్యకళ్ళాల మహాత్మవానికి, ‘భక్తివాస్’ కూడా ఏర్పడింది.

ఇదివరకు నాగోలులో జరిగినట్టే, ప్రతి పండుగ, పూజ్యాల్మీ మాప్సరుగారి జయంతి, ఆరాధన, పూజ్యాల్మీ అమృగారి జయంతి అన్ని అమృగారి సన్నిధిలో యథావిధిగా జరుగుతున్నాయి. అంతేకాకుండా, నామకరణాలు, అన్నప్రాసనలు, పుట్టిన రీజులు, అక్షరాభ్యాసాలు, పివాహం నిశ్చితార్థాలు ఎంతో వైభవంగా, దూరప్రాంతాల నించి వచ్చి కూడా మాతృదేవి సన్నిధిలో శ్రీమతి వేదమృగారు, శ్రీ ద్వారకభాబుగారి నేతృత్వంలో ఆనందంగా జరుపుకుంటున్నారు.

పూజ్యాల్మీ అమృగారు మహాసమాధి చెంది సంవత్సరం కావస్తోంది. అంటే గుమ్మిళం పాడు అనే ర్మా పరిసర ప్రాంతానికి వచ్చి.. సమాధిస్థతులై.. సంవత్సర కాలం! కాసీ వచ్చిన మర్మాటినించే నిత్యకైంకర్యాలు, పండుగలు, ఉత్సవాలు యథావిధిగా జరగడం చూస్తుంటే.. ఆ సన్నిధి

ప్రభావం ఎంతటిదీ అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఆ చుట్టుపక్కల ర్మాలలోని భక్తులైతే “ఆ తల్లి మాకోసం ఇంత దూరం వచ్చినందుకు, ఆయమ్మ బుణం ఎలా తీర్చుకోగలం?” అంటారు. అంటే వాలికి ‘అమ్మ’ సాక్షాత్తు, అక్కడ కొలువైపున్న భావని పారపాటున కూడా ‘సమాధి’ అన్న పదం వాడరు.

వాలికి అంతటి భావాన్ని కలిగించిన పూజ్యాల్మీ అమృగారు ఎంతటి వారై పుండాలి? వాళ్ళకే కాదు, పూజ్యాల్మీ అమృగారిని ప్రత్యక్షంగా చూసిన వాళ్ళు, “ఇంక మనకి అమృగారు కనిపించరుగా!” అని బాధ పడుతుంటే.... ‘నేనున్నాను, ఎక్కడికీ వెళ్లేదు” అని ఎన్నో లీలల ద్వారా, తెలియచేస్తున్న అమృగారి ప్రభావం ఎంతటిదీ? సాక్షాత్తు సమర్ప సద్గురు సాయినాథుని చేత, సద్గురు భరద్వాజుని చేత సుట్టింద్ర బాబుగారి లాంటి ఎందరోమహాత్ముల చేత కొనియాడబడిన పూజ్యాల్మీ అమృగారు ‘నిత్యసత్యులు’ కాక మరేమిటి?

అటువంటి అలివేలు మంగమ్మ తల్లి సన్నిధిని దర్శించడం, అక్కడ ప్రసాదం స్వీకరించడం, మన సమయాన్ని ఆ సన్నిధిలో గడపడం ద్వారా విలువైన కాలాన్ని సబ్బినియోగం తీసుకోవడం, ఏ చిన్న సేవలోనైనా పాల్గొనడం... ఇవస్తు ఎంతో అత్యుత్తము, అత్యున్నత, అరుదైన అవకాశాలు. అంతటి సువర్ణ అవకాశాల్ని అమ్మ సన్నిధిలో తసివితీరా పాందుతూ, మాతృదేవి ఆరాధనా మహాత్మవాన్ని అంబరాన్నంటే సాధనాపరమైన సంబరాలతో జరుపుకుండాం !! ●

ధ్వర్తకావ్యామం

అనుభ్వవండప్రము

వి. శేఖరిరావు (నెల్లారు)

నేను, నా భార్య 1988 సం||లో శివరాత్రికి నెల్లారు నుండి శ్రీశైలానికి బయలుదేరే ఒంగోలులో దిగి శ్రీ భరద్వాజ మాష్టర్ గాలి దర్శనం చేసుకొన్నాము. ఆయన మమ్మల్ని ఆశీర్వాంచి శ్రీ పూర్ణానందస్వామిని దర్శించమని చెప్పి వాలికి సమర్పించమని “శ్రీ గురుచరిత్ర”, “శ్రీ దత్తావతార మహాత్మ్యం”, “శ్రీ శిలింధ్కేతు సందర్శనము”, “శ్రీ సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర” నాకిచ్చి పంపారు. మేము ఆ రాత్రికి శ్రీశైలం చేరాము.

శ్రీశైలంలో మేము జీవితంలోనే మరువలేనినిదర్శనాలులభించాయి. ఆ క్షేత్రంలోనే శ్రీ గురుడు అంతర్భాసమైన సంగతి స్వలించి, శివరాత్రి 10-30 గం|| లోపున “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణ చేసి దత్తస్వామికి అగరవత్తి మాత్రం సమర్పించాను. అక్కడ దక్షిణ సమర్పిస్తే మేము తిలిగి నెల్లారు చేరేసలికి అది మిగిలిన డబ్బులలో కలసి పోతుందేమానని తలచి నెల్లారు చేరాక దక్షిణ సమర్పించాలనుకొన్నాను. తర్వాత అచ్చటి సత్తం వరండాలో కూర్చోని

అందలతోను మాట్లాడుతున్నాను. ఇంతలో ఒక నల్లలి బ్రాహ్మణుడు తిన్నగా నా వద్దకేవచ్చి, అక్కడవున్న మరెప్పులో అడగకుండా, నన్ను మాత్రమే 2 రూ||లు ఇప్పమని అభికారపూర్వకంగా అడిగాడు. నేను మాటలలో పడి ఆ వచ్చినబి స్వామి అన్న గుల్చింపు లేక అతి సామాన్యంగా నా జేబులోనున్న 1 రూ|| సమర్పించాను. ఆయన “ఏమిటయ్యా, 2 రూ||లు అడిగితే రూపాయిస్తావు?” అన్నాడు. అప్పటికే నేను గుల్చించక, “ఇప్పుడు లేదు ఇబి తీసుకువెళ్ళండి!” అని సాధ్యమయినంత మర్యాదగా చెప్పి పంపివేసాను. ఆయన వెళ్ళగానే నా భార్య నన్ను ప్రక్కకు పిలచి, “దత్తుతేయ స్వామి వచ్చి దక్షిణ అడిగితే అలా అంటారేమిటి? ఇప్పుడే కదా “శ్రీ గురుచరిత్ర” పారాయణ చేసారు. ఊరికి వెళ్ళాక దక్షిణ ఇద్దామని మీరు అనుకుంటుంటే ఆయనేవచ్చి అడిగారు కదా, ఇప్పుకుండా తిప్పి పంపారేమి?” అన్నాడి. వెంటనే నా పారపాటు గుల్చించి స్వామికి క్షమాపణ చెప్పుకొని, “స్వామి నీవు వచ్చి

మిగిలిన దక్షిణ స్వీకరించాలి లేకుంటే నేనీరోజు భోజనమే చేయను!” అని మనసులోనే చెప్పుకొని మరొక రూపాయి కుడిచేతిలో పట్టుకొని అలానే కూర్చున్నాను. భోజనం వడ్డించి అందరూ తినడం ప్రారంభించినా గూడ నేను అలానే కూర్చున్నాను. కొచ్చినేపట్లో ఆ బ్రాహ్మణుడే వచ్చి నా ప్రక్కనున్న వాలతో ఏమో మాట్లాడుతూ కీగంటగా నన్ను పరీక్షగా చూస్తున్నాడు. నేను వెంటనే ఆయన చేయి పట్టుకొని “స్వామి, నన్ను క్షమించు, నిన్ను గుల్చించలేపాశకయాను” అని చెప్పి దక్షిణ వాలచేతిలో వుంచాను. ఆయన చిరునవ్వుతో వెళ్ళిపోయారు. ఆ తర్వాత మరల ఆయన కనిపించలేదు. శ్రీశైలంలో మాకు స్వామి దర్శనమిచ్చారు.

తర్వాత మేమిద్దరమూ సున్నిపెంటలోని శ్రీ పూర్ణానందాత్మమానికి వెళ్ళాము. స్వామివాలి ప్రధాన శిష్యుడైన శ్రీ రాధాకృష్ణమూర్తిగాలతో, “మేము నెల్లారు నుంచి వచ్చాము. భరద్వాజ మాష్టర్ గారు స్వామిని దర్శించమని

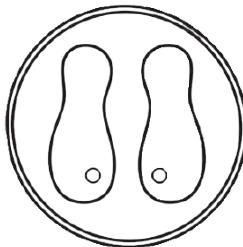
చెప్పారు” అని చెప్పాను. ఆయన “స్వామి ఇప్పుడు దర్శనమిష్టరు, సాయంత్రం 5 గం॥లకి రండి” అన్నారు. స్వామి అప్పుడు మౌనంలో వున్నారని, విడిగా ఎవలకి దర్శనం ఇవ్వడంలేదని చెప్పారు. ఎన్నో ప్రాంతాల నుండి వేలాది భక్తులు అక్కడ జరుగుతున్న యజ్ఞానికి వచ్చియున్నారు.

సాయంత్రం 5 గం॥లకు మేమూ మా బంధువులు ఆశ్రమానికి వెళ్గానే రాధాకృష్ణమూర్తిగారు, “ఉదయం మీరు అటు వెళ్గానే స్వామివారు, “శిల్పి నుంచి మనకొక సందేశము వచ్చివుండాలే, వచ్చిందా” అని ప్రశ్నించారు. నేను ఆశ్ర్యపోయాను. “ఆ తర్వాత ఆయన లోపలనున్న స్వామి వద్దకు వెళ్లి వచ్చి స్వామి నన్నొక్కినే పిలుస్తున్నారని తను లోపలికి వెళ్లి లైటు వేయగానే నన్ను రమ్మనిచెప్పి రాధాకృష్ణమూర్తిగారు లోపలకు వెళ్ళారు. కాని 20 ని॥లు దాటినా లైటు వెలగలేదు. మాప్సరుగాలి ఆదేశమయితే దర్శనమన్డే అవుతుందని తలచాను. అయినప్పటికీ తీవ్రమయిన ఆందోళనతో నిలబడే శక్తి కూడా లోపించి గోడకు ఆనుకొని ఒంటికాలిపై నుల్చిని నామస్తరణ మొదలుపెట్టాను. కొచ్చి నిమిషాలలో లైటు వేసారు. నేను లోపలికి వెళ్లి, కొచ్చి క్షణాలు స్వామిని కన్నులారా మాచి, వారికి దగ్గరగా కూర్చున్నాను. మాప్సరుగారు సమల్చించమన్న పుస్తకాలు నివేదించగా స్వామి “వాటిపైన ఏమి ప్రాసారు?” అన్నారు. నేను వాటిపై మాప్సరుగారు ప్రాసిన వాక్యాలు చదివాను. స్వామి,

“అన్నింటిపైనా ఇలానే ప్రాసారా?” అన్నారు. “అవును” అన్నాను. వాటిని ఒకసాల తిరుగవేసి తమ ప్రక్కన పెట్టుకొని నావైపు చూడగానే వాలిని మాప్సరు గారు అడగున్న కొన్ని విషయాలు విని సైగల ద్వారా అన్నింటికి సమాధానమిచ్చారు. తర్వాత నేను కొన్ని స్వవిషయాలు చెప్పబోగా స్వామి, “అన్నిటికి నేనున్నాను, భయంలేదు” అన్నట్లు అభయమిచ్చి ప్రక్కనున్న రాధాకృష్ణమూర్తిగాలతో నెమ్మబిగా ఏమా చెప్పారు. వారు నాకు ఫలమో, పుష్పమో ఇస్తారని తలచి నామస్తరణ చేస్తూ కూర్చున్నాను. ఇంతలో రాధాకృష్ణ మూర్తిగారు క్రొత్త వస్తాలు తెచ్చి ఇప్పగా స్వామివాటిని తీసుకొని నా భుజాలపై పంచె కప్పారు. వెంటనే నాకేమీ తెలవకుండా పాశియి వాలి పాండాలు పట్టుకొని దత్తనామ స్తరణ చేస్తూ తన్నయుడైనాను. స్వామి నా గడ్డం కీంద చేయి వేసి పైకి లేపి ఒక క్రొత్త తువ్వాలతో నాతలపై రుద్దే సలకి నాకు నెమ్మబిగా మామూలు స్పుర్హ కల్పించి. అప్పుడు ఆయన నన్ను పుటికి పుచ్చుకొని నానుదుట తమ కుడి బొటనవేతితో గట్టిగానొక్క కుంకుమ బొట్టు పెట్టారు. ఆ స్పర్శకు నా శలీరమంతా ఒణికిపోతూ, నా కళ్ళవెంట సీరుకాలపోతున్నది. వాలికి మరల నమస్కరించి వళ్లించ సాధ్యంగాని తన్నయంలో కూర్చున్నాను. ఇంతలో కుటీరం వెలుపల నా భార్య వేచియున్నదని చెప్పబోగానే స్వామి వారు తమ దోసిలినిండా కనకాంబరాలు నా చేతిలో పాశి ఆమెకిప్పమని సైగ చేసారు. ఆ తన్నయంలో నేను

తూలిపోతుంటే రాధా కృష్ణమూర్తిగారు నా భుజాలపై చేతులు వేసి గటి బయటకు తీసుకు వెళుతున్న నాకేమీ తెలియడం లేదు. నేను బయటకు వచ్చినప్పుడు నా మెడలో స్వామివారు ప్రసాదించిన పంచ వారు నా తలపై నుంచిన తువ్వాలు నుదట పాండుగాటి కుంకుమ బొట్టు, దోసిల నిండా కనకాంబరములు పట్టుకొని పున్నప్పుడు నా ముబంలో బిష్యమయిన వర్ధన్ను నిండి పున్నదని మా వాళ్లంతా అన్నారు. తర్వాత నేను ఆశ్రమంలోని గురుస్తానంలో నమస్కరించుకుంటుండగా మరలా రాధాకృష్ణమూర్తిగారొచ్చి “స్వామివారు మిమ్మల్ని ఇక్కడ భీజనం చేసి వెళ్లమన్నారు” అని చెప్పమన్నారు.

శివరాత్రి వెళ్లిన గురువారంనాడు నేను సెలపు తీసుకోడానికి స్వామి ఆశ్రమానికి వెళ్లాను. మరలా స్వామి వారు నన్ను పిలిపించి నేనేమి చెప్పకముందే, “అన్నింటికి మా అనుగ్రహం పున్నది, సీపు వెళ్లిరావచ్చు” అని సైగచేశారు. నేను బయటకు వచ్చాక రాధాకృష్ణమూర్తిగారు “మొన్న మీరు వచ్చి వెళ్లాక స్వామివారు భరద్వాజ మాప్సరుగారు గులంచి ఎన్నో విషయాలు చెప్పారు. అయితే అవస్తు బయటకు చెప్పబోగావు” అన్నారు. ఇదంతా సాయి దయ అనుకున్నాము.

ఆచార్యవాచ్యాన అధ్యాత్మ వీలులు

శ్రీమతి సరోజిని, బాప్టిస్టు

పూ జ్యోతీ భరద్వాజ్ మహారాజ్
బాప్టిస్టు వాస్తవ్యాలు
శ్రీమతి సరోజినిగారు ఈవిధంగా
తెలియజేస్తున్నారు.

చాలా చిత్తమైన పరిస్థితులలో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు నా జీవితంలో ప్రవేశించారు. 2003 వ సంవత్సరంలో మా మేనమామగాలతో నాకు వివాహం అయ్యంది. అయితే నా వివాహ విషయంలో కుటుంబంలో బాగా చర్చలయ్యాయి. మా అమ్మ తమ్ముడిని యిచ్చి చెయ్యాలని ఒకవైపువాళ్ళు, మా నాన్న వైపు యిచ్చి చెయ్యాలని యింకొకవైపువాళ్ళు....ఇలా గొడవలు జరిగాయి. ఒకరోజు, ఎందుకిలా జరుగుతోందని బాధపడుతూ నిద్రపోయాను. ఆరోజు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. అందులో, గళ్ళలుంగీ, ఖద్దరు చోక్కు వేసుకున్న ఒకాయన నాతల నిమురుతూ, “సీకు మీ అమ్మగాల వైపు సంబంధమే అవుతుందమ్మా” అని చెప్పారు. ఇంతకుముందు ఎప్పుడూ అలాంటివారిని చూడలేదు. ఆయనెవరో అర్థం కాలేదు. కొన్నాళ్ళకి మల్చపోయానుకూడా! ఆతరువాతమా మేనమామగాలతోనే నాకు వివాహం అయ్యంది. మావారు పెళ్ళికాక ముందు,

ఏదో పని వుండి ఒంగోలు వెళ్లారట. అక్కడ బాబాగుడికి వెడితే, వెనక సమాధి మంచిరం చూశారట. గుడిలో సమాధి వుందంటే, వీరెవరో చాలా మహిమ గలవారు అయివుంటారు అనుకున్నారట. ఇప్పుడు ఆలోచిస్తే, వాలి ప్రణాళిక ప్రకారమే మాకు పెళ్లి జిలగించి అనిపిస్తుంది. మేము బాప్టిస్టులో కాపురం పెట్టాము. మావారు తాపీమేస్తి పని చేస్తారు. మేము వేణగోపాలరావు గాలింట్లో అద్దెకు వుండేవాళ్ళం. వారు కోటేశ్వరరావుగాలి దగ్గర జిలగే సత్యంగాలకి వెడుతూవుండేవారు. మమ్మిల్ని కూడా రమ్మని చెబుతూ వుండేవారు. కానీ వెళ్ళేవాళ్ళం కాదు. దాదాపు రెండు సంవత్సరాలయ్యాక ఒక రోజు నేను కూడా సత్యంగానికి వెళ్లాను. అక్కడకి వెడుతూనే, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల ఫాటీం చూసి నిర్మాంతపోయాను. నా పెళ్ళికాక ముందు నా కలలో కనిపించినది ఈయనే అని గుర్తుపెట్టాను. ఆరోజు నించి మా జీవితమే మారిపోయింది. అంతేకాదు, నాకు రెండు సంవత్సరములనించి వున్న మైద్రెన్ తలనొప్పి ఆరోజుతో మాయమైపోయింది. కోటేశ్వరరావుగాలి ఇంట్లో

సత్యంగాలకు హోజిరపుతూ, మాకు వీలైన నేవలు చేసుకుంటున్నాము. సాంతతిల్లు కూడా కట్టుకున్నాము. 2007 వ సంవత్సరములో కోటేశ్వరరావు అంకుల్ మా సత్యంగంలో బీక్కలు మొదలు పెట్టారు. అక్కిబరు 1వ తేచీ నించి అంటే పూజ్యశ్రీ అమ్మగాల పుట్టినరోజు నించి, అక్కిబర్ 30వ తేచీ అంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల పుట్టినరోజు వరకు, బీక్కలు వుంటాయి. అందులో భాగంగా భాళీ వున్నవారు నామంచెప్పు జయిం ఏరేవాళ్ళం. బీక్క చివరలో అలా ఏలన జయింతో బాబాగుడిలో ధుని మీద పాయసం పండి, పిల్లలు లేని వాలని పిలిచి ప్రసాదం పెట్టారు. అప్పుడు 14 మంచి తీసుకున్నారు. నాకు అప్పటికి పెళ్ళయ్య 4 సంవత్సరములయినా యింకా సంతానంలేని కారణంగా, నేనూ ప్రసాదం తీసుకున్నాను. తరువాత నాకు బాబు పుట్టాడు. 2010 లో మాకు పాప పుట్టింది.

మా పాపకి రెండున్నర సంవత్సరములున్నప్పుడు ఒక అనుభవం జిలగింది. మేము ఒకసాలి ఇంట్లో సత్యంగం పెట్టుకున్నాము. సత్యంగానికి అందరం కోటేశ్వరరావు అంకుల్ ఇంటి నుంచి పట్టాలు

తెచ్చుకుంటాము. మర్కుడు నివేదన పెట్టి పూజ్యోద్ధరణ అమృగాలిని, మాస్టరుగాలిని (పట్టాలని) కోటీశ్వరరావు అంకుల్ ఇంటికి పంపించాలి. నివేదనకు నేను వంట చేస్తున్నాను. మా పాప బయటనించి పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చి, పట్టాలన్న చోటికి రాగానే ఒక్కసాలిగా ఎవరో పిలిచినట్లు ఆగిపోయి, నా దగ్గరకి వచ్చి, “అమ్మా, వాళ్ళకి అన్నం పెట్టు” అంది. తనని వాళ్ళు అలా అడిగారట. మా ఇంట్లో వరసగా 3 గదులుంటాయి. నాకు వంటింట్లోకి యిదంతా కనిపిస్తునే వుంది. మా పాప యిలా చెప్పగానే నాకు చాలా ఆశ్చర్యం వేసింది. మా పాప యొంత ఆదృష్టవంతురాలో అనుకున్నాను.

ఇంకొకసాలి ఈ పాపకే 5 సంవత్సరాలప్పుడు, ఒక ప్రమాదం జరిగింది. ఒకరోజు ఉదుయం నేను, మావారు సత్యంగానికి వెడుతూ మా పాపని ఇంట్లో మా అమ్మ దగ్గర వచిలి వెళ్లాం. తను ఆడుకుంటూ మేడమెట్లు ఎక్కుతుండగా ఒకవైపున రైలింగ్ కి పున్న డిష్టెన్ ఊడిపోయి, పాప కింద పడిపోయింది. నిజానికి చాలా పెద్ద ప్రమాదమే జరిగి వుండాలి. కానీ చేతికి దెబ్బ తగిలి నోప్పిగా వుందని మాత్రమే చెప్పింది. అయినా x-ray తీయించుదామని డాక్టర్ దగ్గరకు తీసుకెళ్లాం. అక్కడ ఇంకా ఒక గంట సమయం పడుతుందని చెప్పారు. మాపాప పెద్దగా ఏడవటం లేదు. చేతికి ఏదైనా అయితే పాప యిలా పుండుదని చెప్పారు. మాకు అప్పుడు మళ్ళీ సత్యంగం వుంది. ఇంటికి తీసుకెళ్లిపోయి సత్యంగం నించి వచ్చాక చూదామని చెప్పి వెనక్కి

వచ్చేసాము. ఆరోజు రాత్రి పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగారు కలలో కొచ్చారు. మా ఇల్లంతా తిరుగుతూ వున్నారు. మావారు పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగాలికి పక్క వేసి పడుకోమన్నారు. అప్పుడు మాస్టరుగారు, “నేను, మంగ పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు) తెల్లవారురూమున ఒక పెళ్ళికి వెళ్ళాలి, అందుకని పడుకోను” అని చెప్పారు. ఇంతట్లో మెలకువ వచ్చింది. మర్కుడు పాపని ఒక RMP డాక్టర్ దగ్గరికి తీసుకెళ్లాం. పాపకి పెద్ద ప్రమాదం ఏమి జరగలేదు. కొచ్చిగా బెణికింది అనిచెప్పి, ఒక ఇంజక్కన్ చేసి, ఆయింట్చొంట్ ఇచ్చి పంపించేశారు. ఈ సంఘటన చూసిన వాళ్ళకి పాపకి ఏమికాక పోవడం ఆశ్చర్యానికి గులచేసింది. మాకు ఆ ముందు రోజు వచ్చిన స్వప్నాన్ని బట్టి, పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగారు ఈరకంగా సలచేయడానికి, మాఇల్లంతా కలయ తిలగారని అనిపించింది.

ఇంకొకసాలి మా బాబుని కూడా ఇలాగే కాపాడారు. ఒక ఆచివారం మా ఇంట్లో సత్యంగం అనగా, శనివారం రాత్రి పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగారు కలలో కొచ్చి, మా ఇంట్లో ఒక మూల హోరతి యచ్చారు. దాని అర్థమేమిటూ అనుకున్నాము. మర్కుడు మాబాబుకి స్నానం చేయించి ఒళ్ళు తుడుద్దామనుకుంటుంటే, ఆ తటి చేతితోనే, స్విచ్ బోర్డున వున్న త్రిపిన్ ఫ్లగ్ పట్టుకుని, వెంటనే చేయి వెనక్కు లాగేసుకున్నాడు. ‘ఎంత పెద్దప్రమాదం తప్పింది!’ అనుకున్నాను. వెంటనే పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగారు ముందురోజు మా ఇంట్లో హోరతి యచ్చినది గుర్తుకొచ్చింది. ప్రమాదం తప్పలేదు, తప్పించారు అనిపించింది. ఈ

రకంగా ప్రతిక్షణం మావెంట వుండి కాపాడుతున్న పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగాలికి కోటి కోటి ప్రణామములు!

ఒకసాలి మేము సత్యంగంలో పూజ్యోద్ధరణ మాస్టరుగాలికి, అమృగాలికి వస్తాలు సమయంచుకున్నాము (ఆలా సమయంచుకున్న వస్తాలు తరవాత ఎవరైనా పేదవాళ్ళకి పంచేస్తాము). అప్పుడు మా అమ్మ మా ఇంట్లో వున్నారు. ఇది చూసి, “మీకు అంతంత మాత్రం సంపాదన, ఇలా ఖర్చులు పెట్టుకుంటే ఎలాగుపిల్లలు చిన్నవాళ్ళు, చాలా అవసరాలు వుంటాయి” అని అన్నది. నేను ఆ గురుదంపతులు మమ్ముంతగా కాపాడుతున్నారీ, ఇంతటి సంపాదనలో కూడా మేమెంత తృప్తిగావుంటున్నామో యివన్నిచెప్పినా ఆమెకి అర్థం కాదని, “అమ్మా ఒకసాలి ‘భగవాన్ భరద్వాజు’ ర్రంధం చదువు, ఎన్నాళ్ళు పట్టినా ఫరవాలేదు, తరవాత నీకే ఆయనెంతటి వారిసే అర్థమవుతుంది” అని ఆ ర్రంధం యిచ్చాను. దానితో పాటు పూజ్యోద్ధరణ అమృగారు మాస్టరుగారు వున్న పటం ఒకటియేచ్చాను. మా అమ్మ ఇంట్లోకి వెళ్ళి, పూజ్యోద్ధరణ అమృగాల మాస్టరుగాలి పోటీలో ముందు కూర్చుని పొరాయణ చేయాలనుకునేసలికి ఆ పటం లోనించి అమృగారు ఒక నిముషం కనిపించి మాయమై పోయారట, మాస్టరుగారు వెంకటేశ్వర స్వామిలాగా కనిపించి అదృశ్యమయ్యారట. తీరుపతిలో కూడా ఇంతబాగా ఎప్పుడూ దర్శనం అవులేదని చెప్పింది. మా అమ్మకి అంతగా చదువడం రాదు. చాలా సమయం తీసుకుంటుంది. కానీ ఈ ర్రంధం చదువడం మొదలుపెట్టిన మూడు రోజులకే పూర్తి చేసేసింది.

తనకే ఆశ్చర్యం వేసింది, ఎలా చదపగలిగానా అని. “గ్రంథం మొదలు పెట్టాడ ఆపబుద్ది కాలేదు. వారంత గొప్పవారో అర్థమయ్యంది” అని చెప్పింది. అప్పటినించి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారంటే అమెకు చాలా ఇష్టం.

మా నాన్నగాలికి ఈమధ్య కరోనా వచ్చింది. మా నాన్నగారు ఆర్థిలో ఉద్యోగం చేస్తారు. ఆఫీన్ లో చాలా మంచికి వచ్చింది. నాన్నగారు ఆసుపత్రిలో జాయిన్ అయ్యారు. ఒకరోజు మాస్టరుగారు స్పెష్చదర్శనం యిచ్చారు. అందులో మాస్టరుగారు, మా నాన్న పున్న ఆసుపత్రికి వెళ్లారు. బాపట్ల సత్పంగం వాళ్లని కూడా రమ్మన్నారు. మేమందరం వెళ్లాం. నేను మా నాన్న పున్న దగ్గరకి వెళ్లి పలకలించాను. అప్పుడు నేను మా నాన్న తో “పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు వచ్చారు, ఇక్కడ సత్పంగం చేస్తారు” అని చెప్పాను. అప్పుడు సమయం రాత్రి ఎనిమిటి గంటలు అయ్యింది. అప్పుడు మా నాన్న, “ఇది ఆసుపత్రి కదమ్మా”, అందరూ పడుకుంటారు, తోందరగా వెళ్లిపోండి” అని చెప్పారు. పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, ఒక గబిలో కూర్చుని, అక్కడున్న నర్సుని పిలిచి, ఇక్కడ పున్న కరోనా బాధితులందటకి ఏయే మందులు ఇవ్వాలి, ఎలాంటి ఆహారం యివ్వాలి, అస్తు విపలంచి చెప్పారు. కల ముగిసింది. మా నాన్నగారు చాలా తోందరలోనే ఆరోగ్యవంతులై బైటికి వచ్చారు. ఆయన “నాకు ఇంత ఘగర్ పున్న ఆసులు నీరసం అనిపించలేదు. నాకేనా కరోనా వచ్చింది అన్నంత ఆశ్చర్యంగా వుంది” అని అంటారు. ఇదంతా పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల దయ అని వేరే చెప్పనపసరం లేదు.

ఒకసాఱి మావారు పూజ్యశ్రీ బాబూ, మాస్టరుగాలి విగ్రహాలకు అభిప్రాయం చేయాలని, ముందుగా వాటిని శుభ్రం చేసుకుని అలంకరిస్తున్నారట. నేను, పిల్లలు ఊరికి వెళ్లాం). ఈలోగా ఫోను వచ్చింది. సాధారణంగా అలాంటి సమయంలో నామస్తురణ చేసుకుంటూ వుంటారు. కాసీ ఆరోజు ఫోన్ తీసి, పైగా అక్కడే కూర్చుని కొంచం గట్టిగానే మాట్లాడుతున్నారట. వెంటనే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి విగ్రహం నించి, “ఏయ్ పోతురాజు” అనిగట్టిగా గదమాయించినట్లు మాటలు వినిపించాయట! వెంటనే తప్పు జిలగినందుకు క్షమించమని అడిగారట., పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు అంతలా కనిపెట్టుకుని పున్నందుకు చాలా ఆనందం వేసిందట!!

కొన్నిరోజుల క్రితం నాకు బాగా కడుపులో నోప్పి వచ్చింది. కారణం తెలియలేదు. ఒకరోజు రాత్రి పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, నా కలలో, “ఎక్కువ తినొద్దు, ఎక్కువ తినొద్దు” అని రెండుసార్లు చెప్పారు. తరవాత అర్థమయ్యింది, ఆ వారంలో యించుమించు ప్రతిరోజూ కంచిపప్పు ఎక్కువగా వాడకం జిలగిందని. ఇక అప్పటి నించి చాలా తక్కువగా వాడుతున్నాను. నా కడుపు నోప్పి కూడా తగ్గిపోయింది.

జలాంటి చిన్న విషయాలనించి, మాజీవితాలనే మార్చేసే పెద్ద విషయాల వరకు పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు మా వెంటవుండి నడిపిస్తున్నారు. మనలోనే, మనతోనే పుంటూ, ఏమీ తెలియని మా జీవితాలని నడిపిస్తూ, మాకు యింతటి అద్యాప్తాన్ని కలిగించిన ఆ మహాపురుషునికి కృతజ్ఞతాపూర్వక

పా దా జి వం ద న ము లు తెలియచేసుకుంటూ, మా జీవితాంతం వరకు వాలి సన్నిధి భాగ్యాన్ని ప్రసాదించమని వేడుకుంటున్నాను. •

పరిప్రశ్న

06వ పేజీ తరువాయి

గుల్తిస్తే అక్కడే ఉంటారు. అట్టివాలనే బిగంబరులంటారు. వాలి భౌతిక శరీరము నశించినంతమాత్రాన వాలి ఉనికికి భంగముండదు. కనుక బిగంబరుడంటే సర్వగతుడూ, ఎక్కడ స్ఫురిస్తే, గుల్తిస్తే అక్కడనే పున్నవాడు అని అర్థము. ఎప్పుడు ఎక్కడ దేనిని గుల్తించినా గుల్తింపు జిలగేబి మన హృదయంలోనే! అక్కడ గూడ ఆ బిగంబరుడే వుంటాడు. కనుక బిగంబరుడంటే సర్వభూత హృదయగతుడు అని గూడ అర్థం. అసంఖ్యాక్షేపిన సాయి లీలాస్త్రీ ఈ నామాన్ని సార్థకం చేసేవే గనుక సాయి బిగంబరుడు కాకుంటే యిక బిగంబిలయనదగిన వారే లేరు. ఇది తెలియక పలిపూర్వజ్ఞాన మహాత్ములుగా గుల్తింపబడి పూజింపబడాలని కోరేవారుగూడ, వివస్తులై సంచరిస్తే అట్టివారు బాహ్యాద్యస్తికి బిగంబరుల్లా కనిపించినా నరరూపంలో సంచరించే పశుపక్ష్యాదులే సుమా!

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగారిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o.SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd.Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad-68.

Phone: +91 - 74160 41550

Branch Office : Kondaiah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh.

Phone:08592 233271

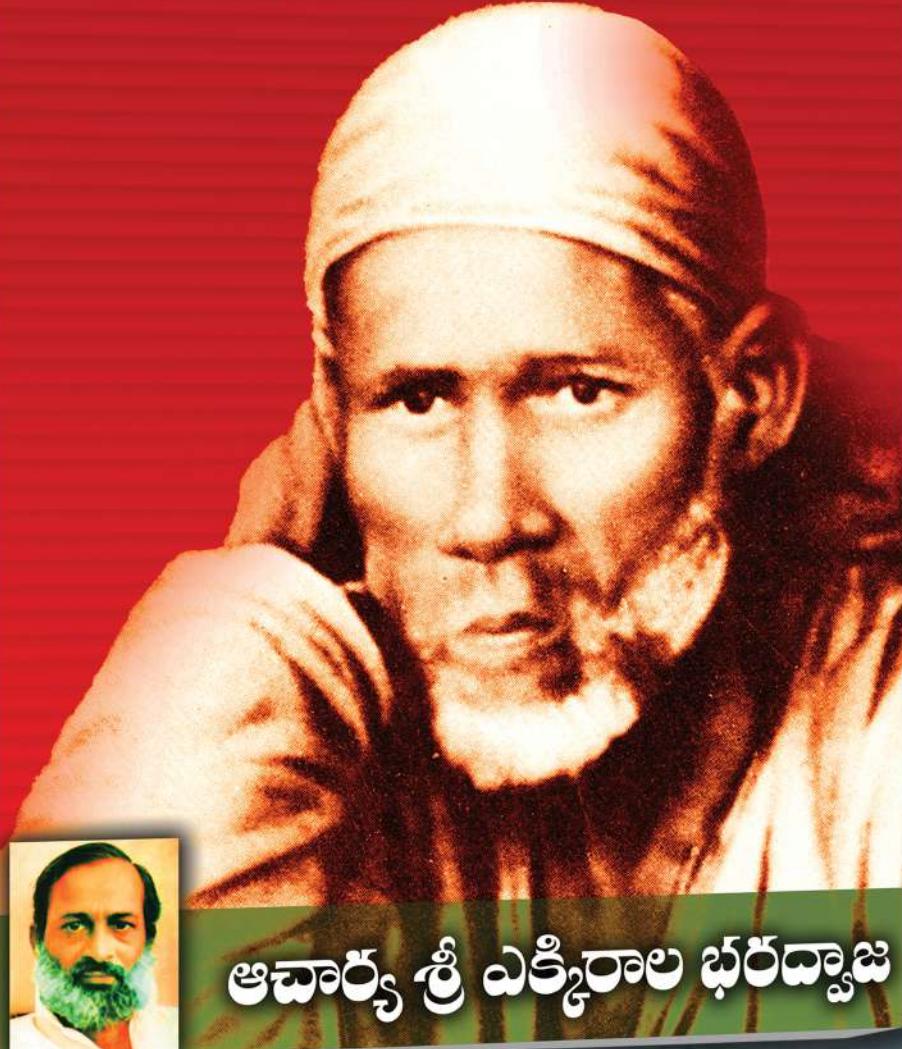
Send DD in favour of “**Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)**”, payable at **Hyderabad or Ongole**.

ఇతర ప్రచురణలు

శ్రీ సాయి లీలామృతం-శ్రీ గురు చరిత్ర (Bound)	450-00	మహాత్మల ముద్దులిడ్డదు	120-00
శ్రీ సాయి లీలామృతం	99-00	అవధూత చివటం అమృత	70-00
శ్రీ గురు చరిత్ర	99-00	శ్రీ సిద్ధరూడ స్నామి చరిత్ర	70-00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	120-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-1	125-00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	125-00	మరో నందదీపం	80-00
శ్రీ సాయినాథ ప్రభోధామృతము	80-00	ఆచార్య అమృత లేఖావళి	40-00
సాయినాథ పూజ	40-00	భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	175-00
సాయినాథ స్ఫవనమంజరి	10-00	బాలల శ్రీ సాయి లీలామృతము	25-00
శిరిడి ఆరతులు	15-00	మహాశ్రుతముదు	50-00
సాయిబాబాను సేవించడమెందుకు	10-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్క్రైప్చలు - పాట్-2	125-00
సత్కంగము - భజన	5-00	బాలల శ్రీ సాయి సన్మిధి	50-00
శిరిడి క్లైష్ట సందర్భము	40-00	బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	50-00
విజ్ఞాన పీచికలు	99-00	శ్రీ సాయి మాస్టర్ నిత్యసత్య ప్రతము	15-00
పరిప్రశ్న	99-00	మాష్ట్రోర్ అమృత వాట్లు	100-00
మతమెందుకు?	20-00	BOOKS IN ENGLISH	
విది నిజం?	25-00	Sai Baba the Master	175-00
ధ్యానయోగ సర్వస్వం	99-00	Sree Guru Charitra	99-00
బుద్ధధ్యాన పూడయం	49-00	Supreme Master (Swami Samartha)	99-00
దత్తావతార మహాత్ముం	75-00	Sai Baba of Shiridi and His Teachings	99-00
సంహితాయన గురు ద్విసాహాటి	125-00	Life and Teachings of Hazarat Tajuddin Baba	99-00
పురుషుక్త రహస్యం	40-00	Children's Sai Baba the Master	60-00
సాయినుక్కి - ఆచార్యవాటి	10-00	BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	49-00	Sadguru Sai Baba (Hindi)	150-00
అవధూత శ్రీ చీరాలస్నామి	49-00	Sai Leelamrutham (Kannada)	150-00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్యస్నామి	70-00	Sai Baba Jeevitha Charitham (Malayalam)	220-00
శ్రీ అనందమాయి అమృత	49-00	Sai Baba Leelamrutham (Tamil)	175-00
లిబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	80-00	Sri Guru Charitra (Hindi)	99-00
శ్రీ హజరత్ తాజుద్దిన్ బాబా చరిత్ర	49-00	Swami Samartha (Kannada)	50-00
స్నామి సమర్థ (అక్కల్మై స్నామి)	49-00	Sri Guru Charitra (Kannada)	99-00
మనము - మన సంస్కృతి	70-00	Shiridi Aarathi (Tamil)	15-00
		Stavana Manjari (Tamil)	10-00
		Tibet Yogi Milarepa Jeevitha Charitra (Kannada)	55-00
		Sri Sainath Prabodhamruthamu (Kannada)	65-00
		Sai Sannidhi (Kannada)	120-00
		Sri Guru Charitra (Malayalam)	150-00
		Sri Guru Charitra (Oriya)	150-00

శ్రీనాయి లీలామృతము

శ్రీ నాయిబాబూ జీవిత చరిత్ర నిత్య పారాయణ గ్రంథము

‘శ్రీ నాయిలీలామృతము’

మహాగ్రంథ కృతజ్ఞతార్థాన మహాత్మవము

08TH MAY, 2022

విశ్రిత 12, 2022న పూజ్యతీ భరద్వాజ మహారూగాల ఆరాధన మహాత్మాపాఠ
గుహ్యశంఖాడు మంత్రాచస తిష్ణసన్మార్గాలో ఫుసంగా జలిగించి

